

KRAJEM svatého ANTONÍNKA

Cena 20 Kč

ČASOPIS OSTROŽSKA A HORŇÁCKA

LEDEN - ÚNOR 2010

VESELÍ NAD MORAVOU • VELKÁ NAD VELIČKOU • UHERSKÝ OSTROH • BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM
HLUK • BLATNIČKA • BORŠICE U BLATNICE • OSTROŽSKÁ LHOTA • OSTROŽSKÁ NOVÁ VES • HRUBÁ VRBKA
MALÁ VRBKA • JAVORNÍK • KUŽELOV • SUCHOV • LIPOV • LOUKA • NOVÁ LHOTA - VÁPENKY

13

Když chodili Tři králové...

Ostrožská Lhota

Foto: Radek Bartoníček

Hluk

Foto: Radek Bartoníček

Louka

Foto: František Gajovský

Uherský Ostroh

Foto: Vlastimil Kuřimský

Ostrožská Nová Ves

Foto: Radek Bartoníček

Blatnice pod Svatým Antonínkem

Foto: Zuzana Lipárová

Hluk

Foto: Štěpán Mitáček

Louka

Foto: František Gajovský

„To bylo akcí! To se nedalo ani stíhat!“

Tyto a podobné věty jsem několikrát slyšel v posledních týdnech roku 2009 i na začátku roku 2010 a dával jim částečně za pravdu. Akcí bylo skutečně mnoho. Přesto bych chtěl tak trochu protestovat proti povzdechu, který v těchto větech slyším.

Nemálo „akcí“ jsem totiž navštívil, a myslím, že šlo vždy především o příjemná setkání s velmi pěkným programem. Měli bychom se proto těšit z toho, že je kolem nás tolik lidí, kteří mají chuť taková setkání uspořádat, i z toho, že je ještě mezi námi tolik lidí, kteří mají co ukázat. Toto je úžasné a mně se zdá, že někdy neumíme takové lidi a setkání docenit, nevidíme, co se za přepěstrou mozaikou fotek z těchto akcí ukrývá.

Nevím, jestli se mnou budete souhlasit, ale mám stále ještě pocit, že celé vánoční svátky až po období Tří králů (ale nejen tehdy) je přece jenom u nás na Slovácku jiné než v kterékoliv části naší země.

Zdá se mi, že vztah k tradicím, síla jejich prožívání i jejich vliv na náš život je tady podstatně větší než jinde. Jsme trochu jiní ve chvílích ztišení i veselosti, ve chvílích, kdy si připomínáme narození Ježíše, kdy zpíváme, i když se bavíme třeba na štěpánské besedě. Teď mluvím samozřejmě především o vesnicích a skupinkách lidí tady, život ve městech na Slovácku se už takřka nijak neliší od života měst kdekoli jinde.

Nevím, jak dlouho toto bude trvat a platit, nevím, ani jak dlouho bude mít tolik lidí chuť připravovat mnohá a mnohá setkání. Jsem si ale jistý, že bychom se měli snažit, aby to trvalo co nejdéle.

A pokud jste pozornými čtenáři našeho časopisu, snad cítíte, že náš časopis a mikroregion se toto všechno snaží co nejvíce podporovat.

Radek Bartoníček

VESELÍ NAD MORAVOU

5 - Portrét podnikatele, který vlastní veselský zámek

VELKÁ NAD VELIČKOU

15 - Ve Velké byl plný sál na koledy i Mikulášskou besedu

BORŠICE U BLATNICE

20 - Hody v Boršicích žila téměř celá vesnice.

BLATNICE POD SV. ANTON.

30 - Ocenění pro blatnického osmdesátiletého vinaře

HLUK

10 - Paní Marie Lekešová vypráví o své babičce

OSTROŽSKÁ NOVÁ VES

16 - Portrét úspěšné bratrské podnikatelské dvojice

VESELÍ NAD MORAVOU

24 - Veselská škola se pustila do zajímavého projektu

LOUKA

32 - Jak v Louce nacvičili slavnou Rybovu Českou mši vánoční

UHERSKÝ OSTROH

12 - O pestré činnosti ostrožské krojované dílny

LIPOV

18 - V Lipově zpívali v kostele, sokolovně i pod širým nebem

OSTROŽSKÁ LHOTA

26 - Ženy pletou obvazy pro malomocné v řadě zemí

PŘÍLOHA MAS

39 až 42 - Folklorní fond přijímá další žádosti o podporu

Krajem svatého Antonínka, regionální periodikum, povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 18131, vydává Mikroregion Ostrožsko, Uh. Ostroh, PSČ 687 24

Redakce: Radek Bartoníček, www.slovackoDNES.cz, radekbartonicek@gmail.com, tel.: 602 433 970, Zuzana Lipárová, tic@ostrozske.cz, tel.: 731 166 831, Stanislav Dufka, sdufka@seznam.cz

Jazyková úprava: Mgr. Zdeňka Pokorná

e-mail: mikroregion@ostrozske.cz, www.ostrozske.cz, cena výtisku 20 Kč.

Design, grafické zpracování: Vladimír Šopík, lvprint.cz, 776 776 008

Tisk: LV print, Uherské Hradiště, www.lvprint.cz, tel.: 572 556 225

Foto na titulní straně: Kolednice Tříkrálové sbírky z Ostrožské Lhoty (FOTO: Dušan Dufka)

Vánoční jarmark na Myjavě

Reportáž z města, které je jedním z našich nových slovenských partnerů

Venku mrzne až praští, ani psa by ven nevyhnal, jak se říká. V této mrazivé zimě jedeme kousek za hranice našeho regionu, na slovenskou Myjavu. Právě ta je od loňského roku jedním z partnerských měst mikroregionu Myjavsko a našeho mikroregionu Ostrožsko. Každoročně se tu poslední předvánoční sobotu koná Vánoční jarmark.

Nasedám do autobusu, kde už sedí děvčata z pěveckého souboru Oskoruše z Uherského Ostrohu s jejich vedoucím Josefem Dobřeckým. Spolu s námi jede paní Hana Hrbáčková z šicí dílny Tradice Slovácka z Blatničky a Filip Zdráhal z vinotéky na zámku v Uherském Ostrohu.

Pravá zabijačka na pódiu

Jezdili jsme tam dřív často vlakem na nákupy. Dnes bych ale nic z toho města nepoznala, je trochu jiné než dřív a dětské vzpomínky už také z paměti vyprchaly. Těším

se, i když netuším, co nás čeká. V autobusu je pěkně veselo, dívky zpívají naše lidové... už zastavujeme, jsme na místě. Cesta tak rychle utekla, až si říkám, že je to škoda. Vítají nás organizátoři, ukazují nám náš „domček“, jak tam prodejnímu stánku říkají. Vedle toho našeho je pódium, před ním velké kotle, ze kterých stoupá pára, chystá se tu pravá zabijačka. Sotva si vybalíme propagační materiály i drobné zboží, které jsme s sebou přivezli, vchází na pódium první folkloristé, zpívají a jeden muž vystoupí a vysvětluje lidem, kteří zaplnili malé náměstí, jak zabijačka probíhá. Za ním už přichází dva řezníci a paří prasátko v dřevěných neckách. To vše, co se na pódiu odehrává, komentuje muž z místního souboru. Je to výbornou ukázkou toho, co dnes už mnozí mladí, kteří přišli na náměstí, neznají. Stojí a přihlíží, málokdo z nich něco takového doma zažil. Co ale napsat o folkloru v Myjavském regionu? První poc-

ity jsou velmi dobré, zpěváci a tanečníci jsou výborní. Umí skvěle improvizovat, nejsou upnutí k sebrané scéně či vystoupení. Často ukazují tradice, které také na Slovensku zanikají, podobně jako to známe z našich obcí (o zeleninových hodech v Podkylavě jsme psali v jedenáctém čísle našeho časopisu).

Nejsou mezi námi hranice, říká moderátorka

Když si povídám s vedoucím kroužku, ukazuje se, že folklor je

pozorují lidové řemeslníky, jak například pletou košíky...

Vystupují Oskoruše, den předtím tu vystoupily děti z Blatnice pod Svatým Antonínkem. S nimi se pravidelně navštěvují a jsou zváni na jejich akce. Vzniklo hezké česko-slovenské partnerství. „Žádné hranice mezi námi nejsou, a už vůbec ne v nás,“ pochvaluje si moderátorka, když se jí ptám na spolupráci s našim regionem. Začíná sněžit... Vystoupení se chýlí ke svému konci. Takový byl jarmark na Myjavě, odkud odjíždíme s jistotou, že se sem

na tom v současnosti bídě, vše zachraňuje pár nadšenců z místních souborů. „Je to škoda,“ říkám si.

Z kotlů voní ovarová polévka a kapustnica, což je něco jako naše kyselica. Náměstí je plné, jsou tu mladé rodiny, někteří tančí s folkloristy, zpívají... Je tu opravdu hodně veselo! Nikomu nevádí, že je -5°C, nálada je přímo letní. Odpoledne už je po zabijačce, lidé ale stále chodí mezi stánky,

zase za rok chceme podívat, byť třeba jen jako návštěvníci.

S tímto novým slovenským partnerem chystáme ještě další společné akce, o kterých vás budeme v našem časopisu informovat.

Text a foto: Zuzana Lipárová

Kdo je zachránce ze Slovenska?

Povídání s Ľudovítem Hamašem, majitelem veselského zámku

Nenajdete mnoho příležitostí, jak se se slovenským podnikatelem Ľudovítem Hamašem setkat a zeptat se ho na budoucnost zámku ve Veselí nad Moravou, který vlastní společnost Wessels, kde je stoprocentním vlastníkem.

Takovou příležitostí byla poslední pracovní schůzka se zastupiteli Města Veselí nad Moravou. Schůzka, na které si zastupitelé poslechli aktuální situaci na zámku, jak jim ji představil pan Hamaš spolu s autorem architektonického řešení ze Studia Anarchitekt Jiřím Soukupem. V novinách jste se mohli dočíst, že jednání mělo zastupitele přesvědčit, aby na svém posledním zasedání odsouhlasili změnu územního plánu, která se týká okolí zámku – budovy Salajka, kde sídlí technické služby a blízkého zahradnictví. Zastupitelé důležitý krůček pro další rozvoj zámku nakonec

schválili. Podle některých by totiž v případě zamítnutí hrozil odchod vlivného slovenského podnikatele jinak.

Kdo je ale tento podnikatel a jaké je jeho podnikání? Jak se dotýká krize jeho podnikání? Co se bude v zámku dít v roce 2010? Jaký máte k zámku ve Veselí vztah? A neprodá ho, jakmile zámek spraví a jeho hodnota se zvýší?

Nejprve tedy představím Ľudovíta Hamaše. Na Slovensku začal podnikat v roce 1990 v oblasti informačních technologií, vývojových softwarových aplikací a podobně. V současnosti má třicet firem zaměřených na několik různých oborů, které na Slovensku zaměstnávají okolo 500 lidí. V Česku je to zatím třicet zaměstnanců. Vlastní tři zámky – Dalešice, Galanta a ten veselský. Na Slovensku jedná o koupi dalšího.

V současnosti se také jeho novým „byznysem“ staly sluneční elektrárny. EMEL Energy, vlastněná panem Hamašem, vystavila sluneční panely v Polešovicích na rozloze 60 tisíc metrů čtverečních za 185 milionů korun. V březnu koupila na Slovensku krachující sklárny, které jsou po sedmi měsících bez dluhů a začínají vydělávat. To vše se dozvídám ze slov pana Hamaše. Máte nějaký recept, ptám se. „Áno, dvakrát zamiešať a trikrát zatrepat,“ odpovídá pan Hamaš a já ho vidím poprvé se smát. Po celou dobu mluvil velmi vážně, jeho chování je

spíš tvrdé a o odpovědích delší čas přemýšlí. Z povídání s ním mám dojem, že se snaží být sdílný k informacím, na druhou stranu chce říct jen to podstatné a nespekuluje s tím „co kdyby...“

To se trochu změní ve chvíli, když položím otázku, jak se dotýká jeho podnikání celosvětová ekonomická krize? „*To nebudeme dneska riešiť. Hoci, dotýka sa kríza aj nás. Dneska sme tu kvôli zámku,*“ říká. Má v podstatě pravdu, vrátím se otázkami ke krásné stavbě, která by se během několika let měla proměnit v noblesní pětihvězdičkový hotel. Ani další od-

pověď není konkrétní, když se ptám na to, co se bude dít se zámekem v tomto roce. „*Neviem... podľa stavebného povolenia.*“ O tom si myslí, že bude nejdřív v listopadu 2010.

„Jaký máte k zámku ve Veselí vztah, zní má další otázka“?. „*S pani hraběnkou Chorinskou si občas telefonujeme. Vztah k tomuto zámku je zložitý. Zoberte si, že zámek som kúpil pred tromi rokmi, a keby som nechcel, tak sa na to dávno vykašlem a pojdem iným smerom. Trvalo to skoro rok, keď sme vôbec zámok mohli kúpiť... zámok, ktorý je naozaj komplikovaný. Záleží mi na tom, aby z něj bol slušný a pekný objekt, ktorý bude pro všetkých ľudí, a hovorím, že časť bude otvorená verejnosti. Má svoju históriu, ktorú od roku 1945 nikto nevidel, to je na tom hezké.*“

Zdá se, že zámek ve Veselí čeká změna, o které někteří sní už několik let. Mají se ale bát, že se zámek po opravě dostane do rukou novému majiteli, který jej třeba znovu nechá chátrat? „*O predaji som neuvažoval. Ale viete, čo sa hovorí, nikdy nepovedaj nikdy! Dneska sa vám darí a možná za 30, 50 rokov budem potrebovať peniaze a niekto príde s dobrou ponukou... teď sa to nedá robiť tak, abych uvažoval o predaji zámku.*“

Text a foto: Zuzana Lipárová

Za podstatou Vánoc

Tímto ohlédnutím za vánočními svátky chceme ukázat, že Vánoce v našem regionu jsou často ještě pořád ze všeho nejvíce duchovním připomenutím podstaty Vánoc. Je velmi dobře, že je mezi námi stále ještě hodně lidí, kteří takto Vánoce vnímají, počínaje třeba zapálením první svíce na adventním věnci, přes roráty, půlnoční až po chození na Štěpána - jak ukazují také naše fotografie.

RB

Zapálení první svíce na adventním věnci v Blatnici pod Svatým Antonínkem.

FOTO: Lenka Fojtíková

Děti z Blatnice pod Svatým Antonínkem na ranních rorátech i se zapálenými loučemi. Roráty byly také v Hluku a několika obcích našeho regionu, tam měly děti většinou svíčky nebo lucerničky.

FOTO: Lenka Fojtíková

Vánoční odpolední mše pro rodiče s dětmi v Ostrožské Lhotě, v tomto čase ji sloužil farář poprvé. FOTO: Radek Bartoniček

Půlnoční mše svatá v Hluku, která začala skutečně přesně o půlnoci. FOTO: Radek Bartoniček

Koledování na Štěpána v Uherském Ostrohu, kde chodily ženy z folklorního souboru Tetky. FOTO: Vít Bosák

Pravoslavné a evangelické Vánoce

V kalendáři byl 7. leden 2010, když vznikala tato fotografie, v monastýru svatého Gorazda v Hrubé Vrbce slavili pravoslavné Vánoce a já jsem biskupa Jáchyma takto vyfotil před večerní bohoslužbou. V celém horňáckém monastýru panovala velmi příjemná atmosféra, a protože pravoslavným věřícím právě skončil dlouhý půst, na stole nechyběl bramborový salát s řízkem, cukroví, víno... „Vánoce jsou pro nás svátkem narození Krista, v tom, jak a kde se Kristus narodil a jak žil a dobrovolně zemřel, se nám zjevuje velká Boží pokora a láska k lidem. Jediné, co můžeme na oplátku dát Bohu my, je naše vděčnost, naše srdce“, říká biskup Jáchym. Ještě bych měl dodat, že biskup Jáchym poměrně dost cestuje, protože jako biskup má na starost věřící po celé Moravě. „Není podstatné, kdy narození Kristovo slavíme, ale to abychom nezapomínali na podstatu svátku. Některé naše farnosti slaví svátky koncem prosince, jiné později dle starého kalendária“, dodává biskup.

FOTO: Radek Bartoniček

V našem časopisu by měl být určitě i článek, věnovaný tomu, jakou podobu mají Vánoce evangeliků. Bohužel jsme jej nestihli napsat a já se za to čtenářům i lidem tohoto vyznání velmi omlouvám. Alespoň tedy jeden snímek z evangelického kostela v Javorníku.

OSTROŽSKÁ LHOTA. Vyjít si poslední den v roce na Antoníněk může být docela příjemná procházka. V Ostrožské Lhotě takový program volí stále více lidí. Konec procházky se ovšem hodně protáhl, protože někteří účastníci „zamrzli“ po návratu v hospůdce. **std**

OSTROŽSKÁ LHOTA. Vánoční koledování na Boží narození se jmenoval program, který připravila CM Višňa společně s dalšími lhotskými folkloristy. V rámci programu mohl plný kostel vidět i tyto děti, které si pod vedením paní Radochové připravily divadlo. **RB**

OSTROŽSKÁ NOVÁ VES. Novoveské zpívání u vánočního stromku si získalo rychle oblibu. Vystoupily děti z mateřské školy, Pomněnky, dívky z místní školy, naše dechovka, mladí houslisté, mužský i ženský pěvecký sbor. **FOTO: Miroslav Pavlas**

MALÁ VRBKA. Vánoční koledování v Malé Vrbce určitě probíhá v nejmenší kulturní místnosti, jakou znám. O to příjemnější atmosféra ale tady je, zvláště, když vystupují mladí muzikanti z Lipova (na snímku), HCM Petra Galečky a dívky z kuželovské scholy. **RB**

HLUK. Pěkný vánoční program si připravili také v Hluku - a téměř si vystačili s místními. Hrála CM Ženičky a CM při ZUŠ Hluk, zpívaly Klebetnice a mnoho dětí z dětských folklorních souborů. Video z celé akce najdete na www.mestohluk.cz. **RB**

HLUK. A pěkně vesele bylo na hlucké tvrzi také přímo na Silvestra. Místní senioři si zřejmě jako jediní ze široka daleka uspořádali vlastní loučení s rokem 2009. Tady na fotce je muzika, která jim vyhrávala. A video z večera najdete na www.mestohluk.cz. **RB**

UH. OSTROH. Radnice v Uherském Ostrohu připravuje po celý rok řadu výstav. Tou poslední v roce 2009 byla výstava v zámecké galerii s názvem „Ze života hmyzu“ - obrázky z přírody. Své fotografie na ní představil Ing. Antonín Polák (vpravo), vyfocený paní Ilíkovou.

HLUK. Předvánoční období v Hluku je už léta spojeno s vánočním koncertem mladé hlucké dechové muziky Kosenka a vystoupením mažorettek. Vše je v režii manželů Vavřínkových a jejich dcery, na snímku je vedoucí (a dirigent) Kosenky Stanislav Vavřínek. **RB**

JAVORNÍK. Tato fotočka ženského sboru z Javorníka je pozvánkou do Javorníka, kde jste srdečně zváni na 9. ročník výborného Javornického krojového plesu, který pořádá mužský a ženský sbor. Přijďte 6. února v osm večer! Hraje CM Petra Mičky! **RB**

OSTROŽSKÁ NOVÁ VES. Mnoho zajímavého dělají děti ze scholy v Ostrožské Nové Vsi. Během prosince si připravily biblické pásmo, koledovaly i přinesly dárky do Dětského domova v Uherském Ostrohu. **FOTO: Tereza Kostrůnková**

LIPOV. Potkal jsem je v Louce, přestože šlo o myslivce z Lipova. Jak mi ale později vysvětlili, jejich revír je velký, jeho část je právě i mezi Lipovem a Blatnicí. Nakonec jsem byl s nimi na jejich velké chatě, kde se takto seřadili po honu i se slušným úlovkem. **RB**

HLUK. Takto bídná byla účast členů TJ Spartak Hluk na valné hromadě, která se týkala důležitých změn v místním sportu. Na zasedání vystřídal předsedu Zdeňka Botka učitel na gymnáziu v Uherském Hradišti Igor Dostál. **RB**

Babička jí říkala *Marinko*

Příběh vyhlášené kuchařky paní Marie Lekešové

Knížek a pořadů o vaření je dnes nepočítaně, jenže „starých dobrých“ kuchařek, které umějí udělat poctivá česká jídla, je mnohonásobně méně. Moc bychom jich určitě nenašli. Mezi takové výjimky patří paní Marie Lekešová z Hluku, jejíž životní příběh je stejně zajímavý jako mnohé recepty, která zná už jen ona. Když jsem se jí zeptal, kde se vlastně začala rodit její láska k vaření, uslyšel jsem od ní krásné vzpomínání na její babičku

Paní Lekešová se svým manželem.

„Baběnka byly velice šikovná, zatímco rodiče dělali na poli, oni mě hlédaly a učily aj vařit,“ začala paní Lekešová své povídání, které vám tady můžu bohužel zprostředkovat jen písemně a vy nemůžete slyšet, jak pěkným slováckým nářečím mluví.

„Když mě baběnka hlédaly, byla sem nejdřív tak malá, že sem nemoha dostat na šporhelt. Nechaly mně udělat stoličku, abych s něma mohla vařit. To mě velice bavilo. Já sem všecko uměla od baběnky.“

Paní Lekešová vzpomíná například na to, jak se naučila právě od babičky péci chleba v nefalšované peci, což umí dodnes.

„Baběnka mně dycky říkaly: *Marinko, s chlebičkem si mosíš vykládat, dáme ho pod duchnu a běž ho zahřívát. A budeš s chlebičkem spat, aby zkynul. Chleba byl zakrytý víc než já,*“ usmívá se dnes.

Co je v domě, to se vaří

Velmi zajímavé je také povídání o tom, z čeho její babička vlastně vařila. „Baběnka mě naučily vařit z toho, co máme v domě. Když přišlo třeba jaro a na Velikonoce bylo moc vajec, tak sa vařilo z vajec. Byly lokše s vajcama, erteplová omáčka s vajcama, furt byly vajca. Dozrálo ovoce, tak sa vařily guliváry a pékly sa vdolky. A když sa v zimě zabíjalo, tak sa maso nedávalo do mražáku, furt sa to vařilo a postupně zedlo. A

když sa otelila kráva a bylo dost mléka, to byly hody. Baběnka říkaly, to budeme furt jest podmáslé, erteple s putrem, kyšku a sýr. Víte, dnes tom říkáme tvaroh. Furt sa to jedlo a žádný neřekl, že to nechce.“

Představuji si, jak blízký musela mít paní Lekešová vztah ke své babičce, přemýšlím nad tím, jak dnes vypadají vztahy mezi dnešními babičkami a vnučkami.

„Měla jsem k baběnce obrovský vztah, obrovský. Oni všecko dělaly

Paní Lekešová při vaření jídel našich babiček na památkových domcích v Hluku. Hned za ní stojí její sestra, která je také výborná kuchařka a také dokáže zajímavě povídat.

FOTO: Štěpán Mitáček

s láskú. My sme myslím byly spojéné duše,“ říká.

Splněný sen

Život šel ovšem dál, a výchova, kterou Marie Lekešová získala od babičky i rodičů, se jí v životě mnohokrát hodila.

Patřila totiž ke generaci Hlučanů,

kteří zažili násilnou kolektivizaci, rozmach Autopalu i kulturní programy na lidáku, kde Hlučané, zaměstnaní v Autopalu, připravovali oblíbená a hojně navštěvovaná ochotnická představení i hudební pásma.

Povídání o tomto jednom dlouhém období by ale bylo na celou knihu, rád bych v této chvíli zaznamenal alespoň to, že paní Lekešové se nakonec splnil sen a po práci v Autopalu u pásu získala v podniku zaměstnání

jako kuchařka závodní jídelny. Když jí ale bylo čtyřicet let, zemřel jí náhle manžel. Zhroutila se, zůstala doma bez práce. Po čase potkala svého druhého manžela, Ing. Josefa Lekeše, s nímž žije dodnes. On učil na vysoké škole v Brně, kam za ním odešla. Také v Brně pracovala jako kuchařka,

ale do Hluku pravidelně jezdili. A od roku 1984 se vrátili do rodného Hluku natrvalo.

Neustále v pohybu

Když byste je navštívili, poznali byste, jak dodnes žijí aktivně. Panu Lekešovi je 86 let a pořád se velmi zajímá o dění kolem sebe, hodně pomáhá svému spolužákovi z arcibiskupského gymnázia, který 50 let sloužil jako farář v Náměšti na Hané a který nyní bydlí na charitním domě, kde si těžko zvyká na nové prostředí v Hluku.

A paní Lekešová? Ve svých 75 letech, které letos slaví, je neustále v pohybu, pole, zahrádka, děti neteře a synovce, pomoc s kulturními akcemi a samozřejmě vaření. Její znalosti jsou ohromné a není divu, že se na ni často obracejí ženy o radu z oblastí vaření dřívějších chutných a zdravých jídel.

Doufejme, že své zkušenosti zděděné po své pracovitě a zbožné babičce zachová jednou i v písemné formě.

Radek Bartoníček

(Na stránkách www.ostrozsko.cz se můžete podívat na videoukázku s povídáním paní Lekešové)

Vážení čtenáři, vzpomínáte také rádi na svou babičku nebo dědečka? Napište nám prosím o nich do redakce. Váš příspěvek otiskneme v dalším čísle časopisu. Děkuje!

Boršičané s Květou Fialovou

Chtěla bych poděkovat mužskému pěveckému souboru Boršičané za jejich vystoupení při akci Šťěstí Květy Fialové, které proběhlo třetí adventní neděli ve Veselí nad Moravou.

Měla jsem tak možnost předat paní Fialové dárek - "živé Boršičany" - k jejímu životnímu jubileu, kterého se letos dožila. Chtěli jsme jí popřát spolu s Boršičany již v srpnu na naší dobročinné akci DEN pro Afriku v Benešově nad Ploučnicí, kam měla přijet tuto akci podpořit, ale rodinné důvody jí v tom zabránily a my to plně chápali.

Jsem tedy moc ráda, že všechno dobře vyšlo a ředitel Městského kulturního střediska ve Veselí nad Moravou pan Mgr. Marcel Římák dovolil, aby soubor vystoupil, a my tak mohli paní Květušce Fialové udělat radost. Tak výjimečná a vynikající herečka si to opravdu moc zaslouží.

Celý večer se proto nesl v krásném moravském a radostném duchu.

Lída Šumová roz. Hučíková z Blatničky

Zlatá svatba manželů Šmehlíkových

14. listopadu 2009 oslavili manželé Šmehlíkovi 50 let společného manželství. K jejich významnému životnímu jubileu připravila Kulturně školská komise při Obecním úřadu v Louce v prostorách kulturního zařízení - obnovení manželského slibu. Své ANO na další společně prožitá léta se zápisem do pamětní knihy obecního úřadu si slíbili za doprovodu písně „Lásko Bože - láska,“ v podání výborného zpěváka Romana Sokola a Pavly Eliášové. K blahopřání se připojil také Obecní úřad v Louce.

Text a foto: František Gajovský

Štěpánům starostuje Hlučan Josef Kadlčík

Vinař Josef Kadlčík byl zvolen starostou známého mužského klubu

Chlapi. Chlapi. Chlapi. Chlapi. Chlapi. A zase chlapi. A ještě chlapi. Prostě samí chlapi. Představte si mnoho chlapů, kteří se jednou za rok "utrhnou" z domu a sejdou se na jednom místě - v kulturáku v Uherském Brodě. Dělají to tak už téměř třicet roků, z čehož je patrné, že tak činí s náramnou radostí. Říkají si klub Štěpánů a určitě vás nepřekvapí, že tento klub má jednu přísnou zásadu - ženským vstup zakázaný. Vždyť si jich za rok užijí až až.

Ještě že jsem tedy muž a novinář, jedině tak jsem mohl být svědkem jejich zatím posledního setkání na konci roku 2009. Volili totiž předsedu, kterým je zástupce našeho mikroregionu - Josef Kadlčík z Hluku. Znáte ho? Mně se zdá, že ho zná každý. Pan Kadlčík (na fotce pochopitelně ten, co drží sklenku vína) je spolumajitel Arcibiskupských sklepů Kroměříž. To jsou ty sklepy, které slaví s mnoha víny velké úspěchy a mimo jiné dodávají duchovním mešní víno. Pan Kadlčík má na starosti hlavně obchod, díky vínu projel celý svět, zrovna nedávno se vrátil z Thajska a Filipín a v těchto dnech má odlétat do Indie. A Štěpánům v Brodě udělal ohromnou radost. Čím asi? Pozval je všechny do oněch sklepů. Prý to budou mít gratis. Moc mu to nezavidím, když jsem při jejich setkání pozoroval přijímání nových členů, napsal jsem si číslo, u kterého se počet členů prozatím zastavil. To číslo je 334!

Text a foto: RB

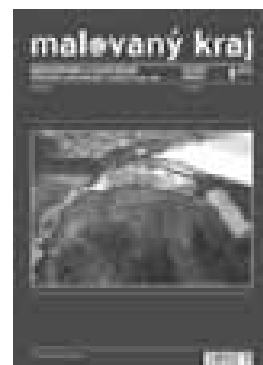
(Na www.ostrozsko.cz najdete video ze setkání Štěpánů)

Přečtěte si Malovaný kraj

S novým rokem vyšlo také další číslo časopisu Malovaný kraj, ve kterém se můžete dozvědět informace také z našeho regionu - takových, které jinde nenajdete. V čísle jedna roku 2010 je například článek o panu Josefu Míškoví, který šije kroje v Hluku, o šlechtických rodech ve Veselí, folkloru ve Velké i Živém betlému v Hroznové Lhotě. Podívejte se na stránky www.malovanykraj.cz a zároveň podpořte existenci časopisu jeho koupí.

RB

Co všechno skrývají krojové dílny

„To je rozmanitost!“ napadá mě nejčastěji, když čas od času nahlédnu do Lidových tradic a řemesel v Uherském Ostrohu, a „slídím“, co je v nich opět nového. Činnost žen, které tady pracují, je hodně zajímavá i pestrá. Nyní máte možnost na chvíli do těchto krojovaných dílen nahlédnout.

Jezdí na kurzy šití a vyšívání

Viděl jsem ji, jak v krojovaných dílnách soustředěně vyšívala korduli, a tak je pochopitelné, že první moje otázka se týkala právě této součásti kroje. „Pro koho ji vyšíváte?“ zajímalo mě, a ona mě svou odpovědí hodně překvapila.

„Pro svého manžela, pustila jsem se do kopaničářské kordule,“ odpověděla mi paní Radka Muselíková (na snímku), která do Uherského Ostrohu přijela na kurz vyšívání od Brna, z obce Viničné Šumice. „Manžel dříve tvrdil, že by kroj nikdy neoblékl. Ale pak jsme začali chodit v Brně do folklorního kroužku a on je úplně nadšený,“ vysvětlovala mi. Z kurzy, které v našem regionu pořádáme, byla velmi spokojená, protože nic podobného nikde neobjevila. „Ruční práce mě baví, a kolem

Brna není prakticky žádná příležitost se k něčemu takovému dostat. Proto jsem vděčná za toto pořádání kurzů šití a vyšívání,“ povídala a litovala, že o ruční práce není větší zájem mezi mladými. „Myslím, že za to může dnešní uspěchaná doba. Člověk k takové práci potřebuje hlavně trpělivost, kdo ji nemá, nemůže to dělat. Pro mě je to droga, já když si k tomu sednu, tak na čas nehledím.“

Přijela z Prahy kvůli cestě do Koreje

V ostrožských krojových dílnách jsem ke konci roku potkal také dva mládence, které přivezla matka jednoho z nich. „Přijeli jsme až z Prahy

a jsme šťastní, že jsme takové dílny v Uherském Ostrohu objevili,“ říkala mně tato paní. Velmi nutně totiž kluci potřebovali kroj, protože se chystali na turné se známým souborem Bambini di Praga.

Nešlo přitom o turné ledajaké, soubor totiž letěl na turné po Jižní Koreji. A v programu měl i zpívání lidových písniček „Právě proto jsme kroje sháněli. Moje snaha byla marná, tak jsem nakonec zavolala kamarádovi do Olomouce a ten mi řekl o Uherském Ostrohu.“

Měl bych ještě prozradit, že oba kluky oblekla do ostrožského kroje paní Dagmar Štěrbová (na snímku s kluky), která se jim starostlivě věnovala.

Obléci je nebylo jednoduché, ale nakonec se ukázalo, že v ostrožské půjčovně krojů lze uspokojit i takové rychlé požadavky. Jak se Pražákům v Asii zpívalo, zatím nevím, ale slíbili poslat fotku.

Devět rubášů pro bratislavský soubor

Byla to expresní zakázka a nebylo tedy ani příliš času na její udělení. Přesto se ostrožským krojováním dílnám podařilo ušít a včas odevzdat devět dámských krojů – rubášů, pro bratislavský folklorní soubor z Moravské Leskové. A velkou zásluhu na tom měla paní Marie Klémová (na snímku), která umí pracovat na tkalcovském stavu a vedení dílen jí zavolalo na výpomoc. Rubáše se tkají právě na tomto stavu.

„Byla jsem za tuto práci velmi ráda,“ řekla mi paní Klémová. Seděl jsem u jejího stavu, pozoroval ji, poslouchal její povídání a přál jí, aby se její situace co nejdříve zlepšila.

Je totiž matkou tří dětí a od loňského února je registrovaná na úřadu práce jako nezaměstnaná. Snaží se tedy alespoň dělat jako brigádnice, v ostrožském informačním centru dělá uklízečku, v sousedních dílnách vypomáhá právě na tkalcovském stavu. Jak se k němu dostala?

„Nejdříve jsem si udělala rekvalifikační kurz na švadlenu, ale šití mi moc nešlo. Když byla možnost udělat si kurz na tkalcovský stav, zkusila jsem to. A zjistila jsem, že mě to baví a také mi to jde, je to zajímavá práce,“ slyšel jsem její vyprávění, do kterého všelijak „čarovala“ nohama i rukama kolem tkalcovského stavu.

Zároveň mluvila o tom, že se snaží dělat celou práci pořádně, bez chyby, aby ženy z folklorního souboru měly rubáše „napořád“. Je strašná škoda, když lidé s takovým přístupem k práci jsou oproti své vůli registrovaní jako nezaměstnaní.

Text a foto: Radek Bartoniček

Pod drobnohledem médií: Velká a Blatnice

Každý, kdo sleduje média, si minimálně povšiml toho, že hodně času tentokrát věnovala dvěma místům našeho mikroregionu - Velké nad Veličkou a Blatnici pod Svatým Antonínkem. Je proto pochopitelné, že se v tomto časopisu těmto zprávám také věnujeme. Možná ale ne tak zpravodajsky, protože v tomto regionu žijeme a oběma místům přejeme, aby zmiňované problémy překonaly.

Šikana ve Velké nad Veličkou?

O takovou reklamu kolem Vánoc určitě Veličané nestáli. Nicméně, i oni byli určitě šokováni videem, které natočil jeden z místních hochů. Na videu brutálně jeden kluk bije druhého, kolem je řada dalších školáků, kteří se bitkou baví. Média si okamžitě události všimají, policie zahajuje vyšetřování, starosta Velké Jiří Pšurný a ředitel školy Luděk Mikáš násilí odsuzují a slibují, že se s celou věcí rozhodně nesmíří.

Když se na celou událost dívám nyní, s odstupem času, přemýšlím, jak moc závažná věc se ve Velké stala. A přiznávám, že otázek je zatím více než odpovědí. Mimo jiné proto, že policie jakékoliv informace tají, přestože pro

rodiče dětí jsou velmi důležité - co když by mohlo něco podobného potkat také jejich děti?

Neznám ani jednoho z kluků osobně. Jeden je vysoký, možná nejvyšší z celé velické školy. Osmák. Ten druhý je také osmák, chodí do stejné třídy. Také se liší od všech ostatních dětí ve škole. Jediný Rom. Z Nové Lhoty. Právě mezi nimi konflikt vznikl. Prý se měli bít ve škole, ale nakonec se domluvili, že se utkají za školou. Vše se rozkřiklo, a tak obecenstva bylo hodně.

Proč se bili, média nevěděla. Byla to šikana? Když jsem Velkou navštívil, slyšel jsem, že šlo prý výhradně o spory mezi těmito dvěma žáky, ten mimovelický si stěžoval, že ho spolužák napařoval častěji. Prý ale video bylo natočeno už loni v říjnu a od té doby konflikty pominuly. Nevím,

jestli je to pravda.

Potěšitelné je alespoň to, že podle všech informací zareagoval velmi dobře starosta Velké nad Veličkou. Nejenže si vzápětí svolal rodiče žáků a promítl jim ořesné video, ale hned první den kalendářního roku 2010 promluvil také k samotným žákům. Škola má navíc v plánu spolupracovat s odborníky na šikany, kteří budou mít ve škole přednášky.

Pokud jde o samotný případ, vyšetřování pokračuje, policie už byla ve Velké víckrát. Útočník si možná až teď uvědomuje, jakého chování se dopustil.

Každopádně příští týden a měsíce ukáží více. Doufejme, že „naše“ Velká nad Veličkou nikdy nebude místem, kde by se mělo dařit šikaně.

RB

Blatnické neplacení dluhu

Událost z Blatnice pod Sv. Antonínkem je zcela jiného rázu než ve Velké. Média si jí všimla ve chvíli, kdy vyšlo najevo, že Blatnice má zablokované nakládání s majetkem, protože dluží peníze soukromé firmě Josef Konečný - Střecha.

Nikdo v Blatnici neměl o celé věci tušení, všichni čekali na vyjádření starosty obce Josefa Vavříka, které zaznělo na zasedání zastupitelstva.

„Na stavbě bytových jednotek došlo k nárůstu víceprací z důvodu rekonstrukce podlahy a výstavby nového požárního schodiště za sumu přibližně 4,8 milionu Kč. Faktury na tyto peníze ležely u mě na stole, беру to jako svoji chybu. Nevěřil jsem, že firma Konečný provede takový krok

(exekuci). Ve chvíli, kdy to firma udělala, jsem osobně zaváhal, a došlo k zablokování majetku,“ prohlásil na zastupitelstvu starosta.

Z jeho dalších slov vyplynulo, že tento dluh vůči firmě je už větší, a to 6,8 milionu korun, plus přibližně milion korun za náklady na exekuci, plus náklady advokáta firmy kolem 200.000 korun, plus náklady soudu přibližně 600.000 korun. A to se ještě firma zřekla 2,6 milionu korun, které jí Blatnice dlužila na úrocích.

O tom, co následovalo po tomto sdělení starosty, by šlo psát velmi dlouze. Blatnice má totiž dluhy ještě vyšší, protože má několik úvěrů.

Nejdůležitější ale bylo vyřešit akutní dluh firmě Střecha - Konečný,

protože jinak by došlo k exekuci majetku obce.

Následovala proto další jednání, obci nakonec nepomohly žádné velké bankovní ústavy. Zastupitelstvo proto schválilo toto usnesení: přijetí úvěru od Peněžního domu, spořitelního družstva, se sídlem Havlíčkova 1221, 686 06 Uh. Hradiště, na částku 8.700.000 Kč za těchto podmínek – splatnost 10 let, úroková sazba 7,5 % p. a., pravidelná měsíční anuitní splátka ve výši 103.280,- Kč dle nabídky Peněžního domu ze dne 7. 12. 2009.

Obec tak musí velmi výrazně šetřit všude možně, došlo k seškrtání mnoha výdajů, kromě toho se starosta vzdal deseti procent svého měsíčního čistého příjmu, odměnil se vzdala i většina zastupitelů.

RB

Když znějí balady

„Drapte, drapte, drapulenky v Javorníku“

samotné práce také vykládaly či zpívaly. Ženy z javornického, velického a hrubovrbeckého sboru se posadily ke stolům v nevelkém kulturáku na javornické radnici, na stolech měly i několik hrstí peří a trošku i draly. Ze všeho nejvíce ale zpívaly, krásně zpívaly, a to právě balady – jednou výjimkou v dramaturgii bylo výborné vystoupení javornického mužského sboru, který verbovací písničkou pobavil diváky. Na Vápenkách jsem vůbec netušil, co mě čeká, s čím přijde

O setkání s horňáckými písničkami v Javorníku a na Vápenkách

Jsou dlouhé, a tak je organizátoři různých akcí nechtějí, slyšel jsem povzdech od jednoho ze zpěváků, který si „postěžoval“, jak málo je šance někde veřejně zpívat balady. A když už ano, tak ve zkrácené podobě nebo nepříliš vhodně upravené – třeba skupinou Čechomor. Jestliže jsou tedy balady „utlačovány“, v posledních týdnech roku 2009 mohly zazářit v plném lesku na krásných večerech v Javorníku a na Vápenkách. Zazářit ovšem není přesné slovo, balady jsou tiché, pokorné, smutné, nadějně, patří k nim nevelké, útulné prostory i zklidnění, což se v obou případech stalo.

„Drapte, drapte, drapulenky,“ se jmenoval pořad v Javorníku, který připravil místní ženský sbor. Už ze samotného názvu je patrné, že se vzpomínalo na dobu, kdy ještě všichni neseděli u televizních seriálů, ale kdy se tetičky sešly třeba při draní peří a kromě

Ideální komorní prostředí na Vápenkách

Martin Čambal v Javorníku

spoluorganizátor tohoto setkání Tonda Vrba. Pořad měl lákavý název: Stáří o lásce, mládí o smrti. Nebudu vás napínat a rovnou napíši, že jsem zažil dvě překvapení, a obě byla příjemná. Místo na Vápenkách, v hostinci U Černého potoka bylo nejlepší, jaké jen mohlo být, a také pořad se musel všem přítomným líbit. Jmenovat jednotlivé části snad ani nejde, doporučuji vám poslechnout si celý zvukový záznam i video, vše najdete pod odkazem www.ostrozske.cz.

Text a foto: RB

Pořady ve Velké: Mikulášská i koledování

O zájmu či nezájmu Veličanů o lidovou kulturu jsem toho slyšel už mnoho. Co z toho je pravda, nebo není, netuším, museli bychom se zeptat samotných Veličanů, vím jen to, že život dnešní Velké nad Veličkou nelze měřit jen podle každoročních Horňáckých slavností.

Pomalou si ale zvykám na to, že pokud chci do Velké za výbornou lidovou muziku, vyřáším tam v době, kdy jsou právě Horňácké a potom prosincové vánoční dny. Právě v té době (ale pochopitelně nejen tehdy) totiž tady můžete prožít krásné zážitky. Tak jako tomu bylo i na konci loňského roku.

Mikulášská beseda

Na Mikulášskou jsem přišel později, zrovna své vystoupení končily děti, vidět tolik horňácké drobotiny je vždycky radost. Lidé mimo Horňácko mnohdy říkají, že horňácké děti jsou jakési jiné, vystupují přirozeně, nijak se neostýchají, jsou prostě suverénní a přitom mají v sobě i onu dětskost. Určitě tomu tak je, a bylo to vidět i na Mikulášské besedě.

Celý adventně – zábavný pořad pod hlavičkou velického souboru Velička měl název „Vánoce, Vánoce, skoro-li budete“ a byl vzpomínáním na časy, které už bohužel minuly. A tak „jen“ na pódiu mohli diváci sledovat to, co folkloristé

slibovali v pozvánce – čerty, Mikuláše, Lucie, tajemného mutku, děsivou smrt, veselého šlajféra, kominára, rozverné kozy i medvěda. Nechyběly ani drapulenky a pradelny.

Na všechno toto se diváci dívali s radostí, a možná jako já snili, jaké by to bylo, kdyby všechny ty postavy sešly z pódia a třeba už tento rok začaly šlapat po horňáckých uličkách. Jak by ale na ně reagoval dnešní člověk?

Došli sme na koledu

Jen o týden později mohl litovat opět každý, kdo ve velickém kulturáku neseděl. Pořad Došli sme k vám na koledu pořádá pravidelně Tonda Vrba, který zve na Horňácko tolik hostů, a tak zajímavých, že by šlo s nimi udělat hned několik pořadů.

Výčet jmen a míst, odkud přijeli, je opravdu velký: Valašsko, Podluží, Kyjovsko, Strážnicko, Uherskohradištsko, Uherskobrodsko. No a samozřejmě domácí Horňácko. Díky této nabídce mohli diváci vidět velmi zajímavý program, který byl navíc ještě obohacený o dvě zvláštnosti. Moderátory byli dva školáci, Anička Minksová a Adam Kružica, a navíc na pódiu vystoupilo několik rodinných seskupení. Oba nápady byly výborné a vyšly, soudím tak alespoň z reakcí samotného publika, z názorů po skončení programu i z vlastního

Otec a syn Kružicové při koledování.

Děti z Veličanku na Mikulášské besedě.

A kominíci v podání souboru starší Veličky také na besedě.

Tonda Vrba jako organizátor i jako kameraman, v záběru má sympatickou moderátorku Aničku Minksovou.

pocitu. Vymýšlet pro stále náročnější obecenstvo nové věci je čím dál složitější, velickým organizátorům ani žádným jiným nezávidím. Přijďte se tedy podívat, co vy-

myslí letos – a to nejen v prosinci, ale kdykoliv v roce.

Text a foto: RB
(Na www.ostrozscko.cz najdete videoukázky z těchto pořadů)

„Snažíme se vyhrávat“

Kusákovo řeznictví v Ostrožské Nové Vsi? Tady jsou jeho majitelé - bráchové

Pokud bychom zjišťovali známost různých regionálních značek, vsadím se, že mezi ty neznámější v našem okolí bude určitě patřit Kusákovo řeznictví v Ostrožské Nové Vsi.

Tato prodejna u hlavního silničního tahu denně přitahuje velké množství zákazníků. Jedni jedou na maso nebo uzeniny, další se zastavují například na oběd.

Bylo proto logické, že jsme se tady zastavili také my a zjišťovali, kdo že se za touto známou „značkou“ vlastně skrývá, kdo jsou majitelé tohoto oblíbeného podniku.

Objevili jsme dva majitele, kluky, bráchy, bývalé vynikající sportovce, 29letého Bohumila Kusáka a 30letého Tomáše Kusáka. Nyní se s nimi můžete seznámit také vy.

Vidět takto oba bráchy není obvyklé, oba dva se pohybují především v „zákulisí“, kde dělají všemožné práce - žádné vysedávání v kravatě a obleku. Ten vlevo se jmenuje Tomáš, krátce před focením byste ho našli ještě v montérkách, protože pracoval úpravě velmi dobře vypadajícího - a právě dokončovaného - historického sklepa. Vpravo je Bohumil, který je z této dvojice určitě ten výřečnější. Oba dva si ale velmi dobře rozumí a doplňují se, což uslyšíte od řady lidí. A ještě bych měl dodat, že ty klobásky na fotce jsou Kusákovy klobásky. Z jejich vlastní „dílny“, dělané jejich vlastníma rukama.

Je to nezvyk, procházíme řeznictvím, kolem nás chodí prodavačky s klobáskami nebo řezníci s kusy masa, nikdo z nich ale skoro jistě není mladší než dvojice, která všem těmto lidem šéfuje. Bráchové Bohumil a Tomáš Kusákoví mají evidentně hodně práce, přesto si nakonec na rozhovor čas najdou.

O rok starší Tomáš ale stojí v montérkách pouze u dveří, drží kliku a za celou dobu si ani nesedne. „Brácha je tiskový mluvčí, já se snažím makat,“ říká s úsměvem.

Možná se mýlíme, ale zdá se nám, že mít takové potomky musí být snem mnoha rodičů.

Během dalších minut nasloucháme příběhu bratrů, kteří od dětství mohutně sportovali, až to dotáhli do reprezentace, a když skončili, začali se úspěšně věnovat podnikání.

„Pokračujeme v rodinné tradici, už děda prodával maso a uzeniny, po něm to přebíral otec a nyní my,“ začíná vyprávění Bohumil Kusák.

Je to tradice přesně v duchu socialistického podnikání, komunisté totiž dědovo soukromé podnikání znárodnili, takže sice dál pokračoval v „podnikání“, akorát jeho podnik už patřil Jednotě. Pod Jednotou pracoval také otec bratrů, který se ale osamostatnil

hned v roce 1990, jak to nová, svobodná doba umožnila. „My jsme se neustále v prostředí obchodu a masa pohybovali, i když nemáme žádnou patřičnou kvalifikaci, už dávno jsme se naučili například vykostovat maso nebo ho připravovat tak, aby bylo skutečně co nejlepší,“ říká Bohumil Kusák.

Mnoho do života nám dal sport

Kromě toho ale chodili už od třetí třídy do novoveského kanoistického oddílu, odkud se vypracovali až do reprezentace. Tomáš do juniorské reprezentace, Bo-

humil do seniorské. „Byl jsem i dvakrát na mistrovství světa,“ podotkne, a řekne to tak, jako by na tom nebylo vůbec nic zvláštního. Tam dokonce skončil ve čtyřkajaků na pátém místě, jakékoliv medaile, poháry nebo diplomy byste ale v jeho kanceláři marně hledali. Prý je má někde ve svém pokoji.

Když už o sportování mluví, několikrát opakuje, že právě sport dal jemu i bráchovi strašně moc. „My jsme se ve sportu vždycky snažili vyhrávat,“ říká Tomáš Kusák. A brácha doplňuje: „A to platí dodnes, dřív jsme se snažili vyhrávat ve sportu, teď se o to pokoušíme v podnikání. Sport

Kusákovo řeznictví a uzenářství v Ostrožské Nové Vsi.

nás naučil vůli něco dosáhnout, za něčím jít. Ve sportu jsme také potkali mnoho výborných lidí a vždycky dobrou partu, a to už od školy tady v oddíle.“

Jejich podnikatelská „dráha“ začala v roce 2005, kdy se rodina rozhodovala, jak dál v podnikání. Značka Kusák byla známá, jejich otec měl oblíbenou prodejnu masa a uzenin, která už ale podle bratrů nestačila svou kapacitou ani celkovým zázemím.

„S bratrem jsme se proto rozhodli koupit objekt bývalé kavárny Vesna u hlavní silnice a udělat z něho co nejlepší prodejnu masa a uzenin, která by měla velké zázemí a zároveň i odpovídala přísným evropským hygienickým normám,“ povídá Bohumil. Na podzim 2006 otvírali a později ještě přidali prodejnu teplých jídel vlastní výroby s vlastním masem.

Budoucnost vidíme v BIOmasu

Kdo dnes toto místo navštíví, musí mu být jasné, že odhad bra-

trů byl velmi dobrý. V obchodě jsou neustále domácí i přespolní zákazníci, hodně se tady také zastavují na rychlou svačinku nebo oběd řidiči, kteří můžou zaparkovat hned před prodejnou.

„Pochopitelně jsme velmi spokojeni. Zájem lidí nás těší, hlavně jsme rádi, když říkají, že jim naše maso a jídla chutnalo,“ potvrzuje Bohumil.

Když přijde řeč na oblíbenost jejich masa a masných výrobků, několikrát opakují, že sází jedině na kvalitu, snaží se nakupovat co nejlepší maso a toto maso potom také co nejlépe zpracovat. Dobře je to vidět ve chvíli, kdy se začneme bavit o BIOmasu, protože právě složka s tímto názvem je v jejich skříňce v kanceláři asi nejviditelnější.

Bohumil Kusák popisuje, jak ho štvalo, když se občas stalo, že jim někdo dodal ne úplně nejlepší hovězí maso.

„Řekl jsem si, že něco takového nemáme zapotřebí, že chceme mít vždycky maso, které bude opravdu výborně vypadat a chutnat. Lidé ví, že je to dobré, tak si

to koupí, než něco, co je laciné a ošizené. Proto také začínáme sázet právě na BIO maso, já jsem přesvědčený, že právě ono má budoucnost, zatím máme BIO hovězí, ale časem chceme mít BIO i vepřové,“ vysvětluje s tím, že začali nakupovat mladé býky na jedné ekofarmě.

„Je to úplně o něčem jiném. Když se zvířata narodí, jsou v přirozeném prostředí, mají volnost. Na rozdíl od různých hal, kde žijí ve stresu, všechno je tam rychle narostené. V tom vidím velký rozdíl v kvalitě.“

Plány? Toto nám stačí

Hodně se bavíme také o jejich budoucích plánech, zajímá nás, co chtějí dělat dál, kam by třeba investovali peníze. A jsme překvapeni, když slyšíme, že jim stačí ono jedno řeznictví v Ostrožské Nové Vsi, nic dalšího kupovat nemají v plánu.

„Rozhodně nechceme expandovat, tomu se chceme vyhnout. Chceme si udržet vysokou prestiž v současném stylu, což jde nejlépe, když se můžeme zcela věnovat tomuto krámu. Myslím, že je to dobré řemeslo, dá se tím uživit a co bude za dvacet roků, to nevíme nikdo,“ dívá se do budoucnosti Bohumil Kusák.

Že by ale bráchové „přešlapovali“ na místě, to určitě ne, kromě toho, že investují peníze do stále lepších strojů, pustili se do budování sklepa, který je přímo pod řeznictvím.

Stačí sejít několik schodů a uvidíte už téměř hotový podlouhlý sklep s typickou obloukovou klenbou a v zadní části s odděleným prostorem, kde by mohlo být třeba malé řeznické muzeum se stroji jejich dědy. Odhadujeme, že takový prostor se bude zákazníkům hodně líbit.

„Chceme, aby se tady dělaly akce pro větší společnost lidí, teď se ještě dělají stoly a židličky, které budou z jasanu. Tak za měsíc bychom mohli otvírat, přijďte se podívat,“ zve Bohumil Kusák.

Tož, dojdem. A samozřejmě vám o tom napíšeme.

**Radek Bartoníček,
Zuzana Lipárová**

Nový projekt Marie Zelené

Časopis měl už po uzávěrci, když jsme seděli s módní návrhářkou Marií Zelenou v nedělní poledne v domě jejich rodičů a povídali si o jejím nejnovějším projektu. Projektu velmi zajímavém a hodnotném - a také hodně pracném, který od ní bude vyžadovat velké úsilí.

Právě kvůli němu jsem ji také zastihl v její rodné obci, neboť jinak už žije i pracuje v Praze a domů jezdí jen občas.

Nyní vymyslela celonárodní projekt s názvem „Návraty k hodnotám“, v rámci kterého by ráda vytvořila kolekce šatů vždy se znakem jednotlivých měst a obcí - ve snaze ukázat, kolik zajímavých míst v České republice existuje. Jako první přitom přichystala kolekci s Ostrožskou Novou Vsí (viz foto) a Uherským Hradištěm.

V době našeho povídání přitom měla před velkou prezentací na prestižním Galavečeru Veletrhu cestovního ruchu REGIONTOUR, který se připravoval v hotelu Holiday Inn v Brně. Právě tady měli hosté možnost vidět řadu jejích modelů i film o našem mikroregionu Ostrožsko a Uherském Hradišti.

V dalším čísle časopisu se proto k její prezentaci i projektu podrobně vrátíme. Držíme palce!

RB

Foto: Jindřich Kepert

Jak bratři říkají, vlastnosti, které získali ve sportu, se jim v životě hodně hodí. Oba se propracovali v kanoistice až do reprezentace. Tady je Bohumil Kusák na soustředění v Brazílii.

V Lipově s Lipovjanem a Sborečkem žen

V každé obci našeho mikroregionu bylo možné vidět o vánočních svátcích několik zajímavých pořadů. V Lipově jsem měl pocit, že začaly s pořady trochu později, ovšem v jejich případě jakoby platilo: to nejlepší na konec. Druhý svátek vánoční a také předposlední den starého roku jste tady mohli být svědky tří krásných pořadů. Skoro bych napsal – Lipov, to je jistota kvality a pěkného zážitku.

Text a foto: RB

(Videoukázky a fotografie ze všech tří akcí najdete na www.ostrozsko.cz)

Sboreček žen z Lipova má hodně příznivců, což se potvrdilo i na Štěpána v lipovském kostele, který byl úplně plný. Sboreček si pozval i několik hostů, dívčí sbor z Lipova, Magdalenu Múčkovou, Josefa Kútného a Jana Karáska. Ty všechny doprovázela Horňácká cimbálová muzika Petra Galečky. O spokojenosti návštěvníků přitom nemohlo být pochybností, na závěr koncertu všichni diváci v lavicích stáli a dlouze tleskali. Rád připomínám, že souboru pomohli s přípravou programu mimo jiné pan Galečka i paní Eva Grombířová (na fotografii s celým souborem).

Zatímco pořad v kostele byl komorní, o několik málo kroků a desítek minut dál, začala Štěpánská beseda u cimbálu na sokolovně. Myslím, že Petr Galečka a jeho muzikanti jenom přenesli z kostela nástroje (tedy, jeli autem), naladili trochu jinou muziku a už spustili. Nejdříve zazpívaly v zatemněném sále dívky z Lipovjanu, potom se přidali muži a večer mohl začít. Plno bylo v celé sokolovně i u cimbálu, počet tancujících nešel spočítat, kdo měl chuť, mohl si dát i teplou kyselici nebo třeba vínko – to se ví, že celý litr, menší míra k prodeji nebyla. Do kdy se hrálo a zpívalo, nevím, ale když jsem před půlnocí odcházel, odhadoval jsem, že odcházím ani ne v polovině večera.

Kolem sochy Panny Marie nad Lipovem jsem procházel jen jednou v létě, bylo vidět, že to je příjemné místo na procházky. Podruhé jsem přišel k Panně Marii mezi svátky a koncem roku, kdy tady folklorní soubor Lipovjan připravil zpívání. Pokud v této tradici bude pokračovat také v roce 2010, mám pro vás všechny jedno doporučení. Určitě přijďte, je to krásné setkání s velmi působivou atmosférou na okraji lesíku. Auto nechte dole u školy, několik málo minut se projděte, protože o to více pak budete vnímat atmosféru, kterou tady dokáže vytvořit Lipovjan společně s dětmi a mužským sborem.

Zahájení adventu v Louce

Advent v Louce začal v místním kulturním domě rozsvícením první svíce na adventním věnci a následným bohatým koncertním programem. Ten připravil mužský pěvecký sbor ve spolupráci s obcí Louka, na programu se podílel také smíšený pěvecký sbor z Louky vedený Tomášem Hrbáčkem ml. spolu s mužským pěveckým sborem pod vedením Jana Maňáka a místní scholou Louka, kterou má pod taktovkou Martina Šradějová. Všichni návštěvníci uvítali krojované hosty z Hrubé Vrbky, jimž velel, jak jinak, MVDr. Jiří Miškeřík. Jistě si všichni všimli vzestupné úrov-

V čase mezi svátky proběhlo v KZ v Louce klání ve stolním tenise, a to již třetí ročník. Pořadatelé nejenže připravili sálke hře, ale i zabijačkové speciality, na kterých si všichni pochutnávali hlavně zásluhou Jožky Křáпка a Jana Maňáka.

Tak mohli návštěvníci ochutnat výbornou zabijačkovou polévku, tlačenkou, jitrnice i buček či podbradek.

Turnaj začal v podělí 28. prosince pro děti a mládež. V kategorii do 13 let, v které se zúčastnilo osm přeborníků, zvítězil Broněk Sup, a do 16 let z devíti soutěžících se stal vítězem Ondřej Svoboda. Bylo docela zajímavé sledovat jejich výkony, je vidět,

že i lúcká mládež má ke sportu dobrý vztah.

V úterý za velké podpory obecnstva se začal odehrávat hlavní mač mužů, který od ranních hodin vyvrcholil finálem až v pozdních večerních hodinách. Vždyť vyřazovacím sítím muselo projít všech 40 zúčastněných hráčů. Za stoly se odehrávaly vpravdě lité boje, byt' každý tušil po předešlých dvou ročnících, kdo se asi se svým umem může do vytouženého finále dostat.

Miroslav Pavlica, vítěz předešlých dvou ročníků, se musel tentokrát spokojit s třetím místem.

Na čtvrtou „Bramborovou“ medaili letos natáhl ruku Jan Sečka.

Za bouřlivého povzbuzování na-

stoupili k finálovému boji otec ze synem. S propoceným dresem a potem stékajícím z čela nakonec zvítězil otec Emil Hlahůlek, syn Jakub se tak musel spokojit s porážkou a druhým místem. Touto opět úspěšnou akcí byl letošní rok, bohatý na kulturní i sportovní dění, ukončen. Poděkování patří obecnímu úřadu nápomocnému při všech konáních v obci, ostatním složkám, dobrovolným pořadatelům a všem občanům.

U této zmíněné akce patří zvláště poděkování sponzoru INREBO s.r.o. Ing. Rektoričkovi.

Text a foto: František Gajovský

Úspěchy hokejistů

Uprostřed prosince uspořádal hokejový klub z Uherského Ostrohu turnaj přípravků. Ze čtyř celků dokázali domácí mladí hokejisté, že se mohou měřit s daleko většími a ekonomicky silnějšími kluby a získali první místo. Za Ostrožany bylo áčko a béčko Zlína a hokejisté z Rožnova pod Radhoštěm.

Pohár předával generální manažér klubu Bronislav Zápačka. „O výsledek tady ve finále ani tak nejde. Já jsem hlavně rád, že se celý turnaj vydařil ke spokojenosti všech zúčastněných mužstev,“ řekl mimo jiné první

muž hokeje v Uherském Ostrohu. Dva dny před koncem roku ještě přivezli Ostrožané pohár za třetí místo ze silně obsazeného turnaje ve Zlíně, kde startovalo osm mužstev. Gratulujeme!

Text a foto: Stanislav Dufka

ně, jak mužského pěveckého sboru, tak i smíšeného sboru, naší obce. Potlesk ale patřil všem.

V předsálí byla jako obvykle výstavka vánočních ozdob a tvorby dětí z naší školy. Paní Vladka Macková dojela až z Mlotic se svými vánočními perníky a proutěným zbožím. Poděkování patří všem uměleckým vedoucím i členům sboru za obětavost při navícování tohoto úspěšného pásma - a poděkování patří také ženám, které se staraly o přípravu a organizaci během této akce.

Díky všem za vytvoření pěkné adventní atmosféry.

Text a foto: František Gajovský

Boršické veselí

K psaní o dění v Boršicích u Blatnice za poslední týdny od vydání minulého časopisu by bylo potřeba spíše samostatného zpravodaje než této jedné stránky, kterou lze Boršicím věnovat. Čtenáře internetu proto odkážu na stránky mužského boršického sboru www.borsicane.cz. A pro nečtenáře internetu se pokusím alespoň zachytit kousek z tohoto dění.

Hodový boršický ročník, hody děcka pořádala s velkou chutí.

Boršický mužský sbor zvedl hodovou laťku hodně vysoko.

V neděli se v Boršicích hraje a tančí v hospodě - výborná tradice!

Tento pár tančil jako o život. Zkuste to také...

Předhodová zábava v Boršicích. Několik sborů, plný sál. A potom beseda u cimbalu až skoro do rána. Kde všude se můžou něčím takovým pochlubit? Dělá lidová muzika život na vesnicích zajímavější a lepší nebo nedělá? Co myslíte?

Text a foto: RB (Video a fotky z hodů najdete na www.ostrozsko.cz)

Fotopříběh blatnických hodů

Bylo páteční odpoledne, hody začínaly a tyto dívky seděly uvnitř blatnické hospody a staraly se společně s dalšími dívkami o to, aby kluci stavící máj měli co k zakousnutí a k pití. Když jsem se jich v přítomnosti hospody ptal, co říkají hodům v Blatnici i přístupu Blatničanů, mluvily hodně skepticky.

Bezradnost. To by bylo asi nejpřesnější slovo, které by vyjadřovalo situaci na začátku stavění máje. Mladí kluci nevěděli, jak přesně postupovat, a zkušenější chyběli, hodně mě překvapilo, že jsem neviděl jediného staršího chlapa. Kluci se ale nakonec se stromem „statečně“ utkali a strom se jim podařilo postavit. Mládí v Blatnici vypadá nadějně.

Udělování hodového práva má svůj stejný rituál. U radnice uvidíte po ránu malinkou skupinku lidí, nejdříve hraje dechovka, potom zazpívá mužský sbor, starosta čte povolení. V kroji není celý hodový ročník, ale jen stárci a stárky. Škoda. Ale je to už takový zvyk.

Po udělení práva vycházejí kluci do ulic zvát na večerní muziku. Bylo potěšující, že Blatničané si vystačili při obcházení dědiny s vlastní muzikou. Rozdělili se do dvou skupinek, v každé byl jeden místní harmonikář, šli, zpívali. Lidé byli vstřícní, dary se v Blatnici hází do pytlů.

V Blatnici je zvykem, že do kostela jde celá krojovaná chasa. Až na výjimky, letos chyběla jedna krojovaná dívka. Kněz se snaží věřícím i chase zdůrazňovat, že hody jsou především svátky kostela, patrona kostela. Jak moc se to daří, tady i jinde, nechávám na vás, čtenáři.

Jak to bude s blatnickými hody dál? Na jednání zastupitelstva jsem slyšel starostu mluvit o tom, jak si někteří Blatničané stěžují, že prý jsou mladí nuceni dělat hody. „My je nenutíme, my je prosíme,“ řekl starosta. Tak uvidíme za rok nebo za deset.

Text a foto: RB (Video a fotky z hodů najdete na www.ostrozsko.cz)

Kuželovské hody

Markéta Janásová a Iveta Kostelanská.

Na začátku jsem slyšel, že prý tady v Kuželově téměř žádné hody nejsou. Když jsem ale do Kuželova přijel, téměř mě zaskočil jeden okamžik. Mnoho chlapů z vesnice, mladých i starších, se dá během několika minut dohromady a společnými silami zvednou māj, která má přes třicet metrů – pokud vím, nikde v okolí tak velký strom nezvedali.

Když Kuželovjany fotím a pozoruji, cítím mezi nimi onu sousedskou atmosféru, která bývá nejzajímavější právě o hodech. V Kuželově k tomu přispívá ještě stará klasická hospoda, ve které chlapi sedí, povídají si, popíjejí. Na druhý den, když hodový ročník prochází vesnicí, už bohužel taková sešlost ani veselost nepanuje. Dva kluci a dvě holky v krojích statečně obcházejí vesnici, víc

se jich v tomto ročníku tady nenarodilo. Chodí po jednotlivých domech a nabízejí víno – jak se tady říká, zavdávají k hodom. Muziku i zpěv zajišťuje stejně statečně několik muzikantů, kterým primuje mladý Miroslav Minks, všímám si také pana Jaroslava Smutného, který jako vždy jde s basou.

Na začátku jsem slyšel, že prý tady v Kuželově téměř žádné hody nejsou

Jak reagují lidé? „Někteří sú štědří, že nám nabízejí zákusky, vdolečky, všecko, někteří třeba ani neotevřou,“ říká jedna ze dvou krojovaných dívek Iveta Kostelanská. Společně s ní hody pořádala Markéta Janásová a Miroslav Skok s Robertem Zálešákem. Všichni se narodili v roce 1991,

V Kuželově byla nejvyšší māj – měla přes třicet metrů

Možná i z fotky cítíte, jaká pohoda při stavění máje vládla.

a když si s nimi povídám, tvrdí, že se na hody už léta těšili. „Všichni

tože si připomínáme to, co dělali předci před nama,“ odpovídá.

Domácí patriotismus je cítit i z dalšího povídání, třeba když se ptám, kde by chtěli žít. „Určitě tady v Kuželově. Nikam jinam bych nešel,“ říká Zálešák. „A budou tady žít tradice dál?“, ptám se. „Určitě. Pokud to někdo nepokazí, tak toto bude žít dál. Mosí to žít. Bez toho by to tady v Kuželově nešlo,“ odpoví mně.

Text a foto: Radek Bartoníček
(Video a fotky z hodů najdete na www.ostrozsko.cz)

Mirek Skok a Robert Zálešák.

Bohužel, tady bylo při hodové obchůzce zavřeno.

Divadlo přečkalo „oslabení“

Pomohla herečka Slováckého divadla

Tak toto je herečka Slováckého divadla paní Irena Vacková. Takto jsem ji našel za oponou zastaralého bývalého kina v Ostrožské Nové Vsi. Jak jen se tam ocitla?

Profesionální herečka v ochotnickém představení? Viděli jste to už? Že by nějaká taková existovala? Prý jo. Jmenuje se Irena Vacková a žije se herectvím ve velebném Slováckém divadle v Uherském Hradišti. A právě tato herečka se rozhodla účinkovat v ochotnickém divadle BLIC v Ostrožské Nové Vsi - v představení Julie umírá každou noc. Měli bychom se jít za ní podívat. Co říkáte?

No, rozdíl mezi Slováckým divadlem a BLICem je patrný na první pohled. Budova bývalého novoveského kina, kde BLIC sídlí, má už evidentně nejlepší roky za sebou. Chodbička za vstupními dveřmi je přeskromná, stejně jako samotné jeviště. Tam bych měl někde paní Vackovou potkat, do představení chybí už jen pár minut. Je možné takovou herečku v takové chvíli obtěžovat? Zejména když se představuji jako místní pisálek jednoho nevelkého časopisu? Co si budeme říkat - nezná ho.

Ptám se raději opatrně, opravdu neznám moc herců, kteří by takto „sestoupili“ z první divadelní ligy

do nižších pater. „Proč jste se rozhodla vzít takovou nabídku divadla BLIC, vždyť určitě máte dost práce ve Slováckém divadle,“ zní moje otázka.

Irena Vacková reaguje okamžitě, energicky, upovídaně a především, za což jí patří dík, vstřícně. „Je přece normální nabídnout pomoc kolegům v nouzi, a tady v Ostrožské Nové Vsi v nouzi byli. Ochotnické divadlo mě zajímá, vždyť sama jsem vzešla z ochotníků,“ vypráví a vysvětluje i to, že ve Slováckém divadle se střídají chvíle, kdy herci jsou vytíženi maximálně a kdy mají určitý volný

A tady už jsou všichni herci, kteří hráli ochotnické představení Julie umírá každou noc. Lidé, s nimiž je radost si povídat - divadlo, a pochopitelně nejen to své, mají nesmírně rádi.

čas - což byl její případ. „A nechcete z něj odejít?“ zní moje další „slušná“ otázka. „Ne. Jsem tam moc spokojená. A nemám odvalu jít za dobrodružstvím někam jinam,“ odpovídá. Tady bych měl připomenout, že paní Vackové se splnil sen některých žen či mužů, kteří chtějí být co nejvíce po boku svých partnerů. Ve Slováckém divadle totiž hraje (a také režisuje) i její manžel David Vacek.

Loučím se tedy s herečkou, přeji jí všechno dobré a jdu ještě za paní Andreou Helmichovou, režisérkou a duší divadla BLIC, která za tímto herečkým „přestupem“ stojí. „Já jsem strašně ráda, že nám Irenka takto pomohla, nebýt jí, nemohli bychom hrát,“ syje hned ze sebe a popisuje, jak její sestra, která měla roli původně hrát, otěhotněla. Do premiéry přitom zbyvalo několik málo týdnů. „Irenka všechno perfektně zvládla, jsme velmi rádi, že jí tady máme, určitě to pomůže nám všem, abychom se dál zlepšovali.“

Víc snad ani psát nemusím, na představení si určitě někdy zajděte. Doporučuji vám, abyste z hlediště pozorně nesledovali pouze Irenu Vackovou, ale také dívku, která hraje hlavní roli - Veroniku Hrabalovou. Hraje ji totiž velmi dobře, a vůbec jsem se nedivil, když mi řekla, že jejím snem je být právě herečkou.

Nepovídám si pochopitelně při návštěvě divadla jenom s ní, ale také s dalšími ochotníky, kteří mají divadlo opravdu moc rádi. Ale o tom zase jindy.

Text a foto: RB

(Video a fotky z představení najdete na www.ostrozska.cz)

Divadelní ples v Louce

Letošní divadelní plesová sezona v Louce byla zahájena již III. divadelním plesem, který uspořádal Ochotnický divadelní soubor obce Louka.

Ples zahájil pan Antonín Maňák, režisér divadelního souboru, slavnostním výstřelem a přivítáním, v němž nezapomněl všechny přítomné pozvat na představení hry Postřižiny, která se v současné době nacvičuje a premiéru bude mít v březnu.

Jako první v programu se představily malé mažoretky ze školky pod vedením paní Katky Vadovičové. I když to bylo jejich první veřejné vystoupení, na holčičkách tréma znát nebyla a svou sestavu předvedly bezchybně a s velkým úspěchem.

Všichni s obrovským zájmem také očekávali, s čím přijdou ochotníci letos. Loni to byl balet Sněhurka a sedm trpaslíků, předloni Star Dance. Letos se nechali inspirovat modrým světem všem jistě dobře známých Šmoulů. Jejich program nazvaný ŠmouloH pojednával o přípravě Šmoulů na šmoulympiádu - viz fotka pana Františka Gajovského.

Celým večerem provázela hudební skupina KAMASI z Myjavy v čele s panem Coufalíkem, jež vydržela hrát opravdu až do rána.

Pořadatelé tímto děkují všem příznivcům ochotnického divadla v naší obci, kteří svou podporu vyjádřili sponzorským darem do tomboly.

Letošní ples se velmi zdařil a už teď se všichni můžeme začít těšit na příští rok, pokud ochotnickému divadlu zachováme přízeň i nadále.

Marie Škopíková

„Nesním vás.“

Zajímal nás projekt Církevní základní školy ve Veselí nad Moravou

Veselský děkan P. Václav Vrba právě odchází s žáky školy na exkurzi - jak jim přiblížit pro ně neznámé prostředí?

„Já jsem dneska snídal, nebojte, já vás nesním,“ říká veselský děkan P. Václav Vrba skupince devátáků, které tak nabádá, aby se ho na cokoliv zeptali. Všichni ale mlčí, dívají se po sobě, někteří se usmívají. „Můžou se knězi ženit?“ zeptá se nakonec jedna dívka.

Sedím se skupinkou devátáků v jedné z místností veselského kostela, kde se prostřídá za celé jedno dopoledne žáci osmých a devátých tříd nedaleké základní školy. Sedím tady s nimi a jsem zvědavý, co uvidím a také uslyším.

Tato základní škola se totiž rozhodla vůbec poprvé vyzkoušet projekt, ve kterém seznamuje žáky s podstatou Vánoc i základy křesťanství.

Proto nyní takto sedíme s veselským knězem, proto chvíli předtím je kněz prováděl samotným kostelem, proto se žáci ve škole seznamovali s Izraelem, proto si v kostele mohli poslechnout povídání o varhanách i hraní na ně. Škola, která tento projekt zkouší, je navíc školou, která má v názvu slovo „církevní“, jednou z mála takových škol v celém kraji.

„Snažíme se naplnit slova olomouckého arcibiskupa Jana

Graubnera, která nám řekl při zahájení školního roku. Mluvil o tom, že každý absolvent církevní školy by měl mít základní povědomost o tom, co je to náboženství a o čem je,“ vysvětluje

mi ředitel školy Ing. Ludvík Kostelanský, který ale zároveň ujišťuje: „Vůbec si neklademe za cíl nějaké obracení žáků na víru, to není naším cílem, ale na druhou stranu by měl mít každý

absolvent skutečně nějaké základy.“

Celý projekt škola převzala právě od olomouckého arcibiskupství, které ho nabízí jakékoliv základní škole v České republice. Jeho součástí je i návštěva kostela - možná se budete divit, možná ne, řada žáků církevní školy je tady poprvé v životě.

Při jejich prvním setkání s děkanem P. Václavem Vrbou cítím očekávanou nedůvěru, nejistotu, kněz ji překonává úsměvy a tím, že první žáky lehce zkouší ze znalosti římských číslic a vede je před kostel svatých Andělů strážných, kde jim nejdříve čte latinský nápis nad vchodem. „*Toto místo, ať je domem modlitby,*“ dozvídájí se žáci. „*I nevěřící sem může přijít, ale měl by respektovat, že tady je místo, kde se věřící snaží mluvit s Bohem,*“ říká dál a ptá se žáků, jaký letopočet je napsaný nad dveřmi kostela. Žáky tato hádanka baví, tipují, usmívají se, nakonec jim kněz prozradí, že jde o letopočet 1774, kdy byla dokončena stavba kostela i s věžemi. „*Pojďte do tepla,*“ zve žáky na prohlídku kostela.

Celá prohlídka je pro mě zážitkem. Slyším tolik zajímavých informací a zároveň se sám před sebou stydím, jak málo toho vím o této vzácné historické památce - a samozřejmě nejen památce. Většina žáků se zklidňuje a poslouchají, třeba to, že celý tento prostor byl dříve klášterem a kos-

Ředitel Církevní základní školy ve Veselí nad Moravou Ing. Ludvík Kostelanský. „Každý absolvent naší školy by měl znát základy křesťanství,“ říká.

telem pro řeholní řád servitů (v češtině servit znamená služebník) nebo třeba to, že kostel má sedm oltářů, což je v Bibli číslo plnosti. Prohlídka dál pokračuje, je toho mnoho, co žáci můžou slyšet.

Nakonec děkan připomíná dotaz jednoho z žáků ze skupinky před námi, který se ho ptal, jestli věří v Satana. „Já jsem mu řekl, že ano. Kdo uctívá Satana, ten si volí program zla. To ale nikdy nedělejte, neříkejte si, že budete škodit, ubližovat. To je zvrácené. Jak je mnohem krásnější postoj věřícího člověka, který uznává Boha, který je dobro a láska, a snaží se prokazovat dobro a pomáhat. To je křesťanství,“ povídá kněz.

Nevím, jaký je váš názor, vážení čtenáři, ale mně se zdá celý projekt velmi zajímavý i nesmírně důležitý. Snad žákům něco přinesl, snad alespoň trochu pocítili úžas nad tím, jak je parádní dozvědět se nové informace, snad ví i něco více o základech křesťanství. Tedy o něčem, co kdysi patřilo ke klasickému vzdělání.

Text a foto: Radek Bartoníček
(Na www.ostrozsko.cz najdete videoukázku z této akce)

Mezi zajímavé předvánoční nápady patřil na škole také slavnostní adventní oběd, kdy žáky obsluhovali studenti Vyšší odborné školy ve Bzenci.

O totalitě a holokaustu

O důležitém dni žáků z Ostrožské Nové Vsi

Thomas Graumann patří mezi ty, které zachránil Sir Nicolas Winton.

Dne 18. listopadu prožily děti v Základní škole Ostrožská Nová Ves nevšední den. Přenesly se do atmosféry doby mobilizace, okupace a totality.

Při vstupu do školy je vívalo mrazivé neosobní hlášení z doby stanného práva a vážnost situace neodlehčilo ani úvodní slovo Dr. Rašticové ze Slovač-

Jednou z aktivit byla simulovaná cesta vlakem do koncentračního tábora.

Děti si mohly vyzkoušet také tolik obávanou selekci v koncentračních táborech.

kého muzea, která dětem na dobových reáliích vysvětlila tíživost doby.

Dva následné filmy – O zlém snu a Hitler, Stalin a já – přiblížily žákům prožitky dvou žen z pochodu smrti, z koncentračního tábora, z atmosféry politických procesů, v nichž jedna přišla o muže.

Děti si pak mohly v prožitkových aktivitách vyzkoušet pocity stísněnosti v simulovaném odosobněném vagonu, strach z výkonu při selekci práce schopných, ochutnaly jídlo podobné stravě podávané v koncentračním táboře.

Velkým zážitkem pro ně bylo setkání s panem Thomasem Graumannem, dítětem zachrá-

něným Sirem Nicolasem Wintonem. Díky osobní odvaze tohoto muže a jeho zájmu o věci veřejné může pan Graumann žít plnohodnotný život, v němž nezůstává společnosti nic dlužen.

Pocit osobní zodpovědnosti za svůj život, rozpoznání nedemokratických tendencí ve společnosti chtěli učitelé v Ostrožské Nové Vsi v co největší míře dětem předat.

Markéta Frantová
FOTO: Karel Zerzáb

Lhoťanky pomáhají malomocným

Ze Slovácka míří pomoc do řady zemí

Možná byste řekli - obyčejné obvazy. Jenže tisíce těchto obvazů už léta pomáhají malomocným v Indii a dalších zemích. A to i díky ženám z Ostrožské Lhoty, z vesnice, která patří co do počtu pomocnic, mezi ty nejaktivnější. Podívali jsme se na to, jak tato pomoc vlastně funguje.

Že bude paní Božena Skřenková pomáhat malomocným v řadě zemí světa? To ji ani v nejmenším nenapadlo. Ovšem nakonec k tomu stačilo málo.

To, když její dcera přijela v září 2006 z Arcidiecézního setkání ve Zlíně s informací, že tam pletly ženy z Kyjova obvazy pro malomocné.

„Mami, nevíš, kdo by mohl takovou pomoc organizovat u nás ve Lhotě?“ zeptala se jí dcera. Bylo rozhodnuto - paní Skřenková začala obvazy plést a získala na pletení kolem patnácti dalších žen. „Když jsem tak dceru poslouchala, řekla jsem si, že se toho tedy ujmu. Z křesťanské lásky k chudobným,“ vysvětluje paní Skřenková, která se do této práce pustila přesto, že pro pletení nemá zrovna dobrý zrak.

Zároveň začala oslovovat také další ženy. Setkala se s ochotou, a tak brzy bylo v Ostrožské Lhotě hned několik žen, které obva-

Ženy z Ostrožské Lhoty, které pomáhají malomocným. Jarmila Šmerdová (zleva), Božena Mikličková, Božena Páčová a Božena Skřenková.

zy pletly. Některé postupem času přestaly, další se přidaly, několik jich ale vydrželo po celou dobu. Když se s nimi setkávám kvůli společné fotografii, přesvědčuji se, že tato pomoc je pro ně naprosto samozřejmá, nevidí na ní

nic zvláštního a s úsměvem si povídají o tom, jakou techniku při pletení používají nebo jak rádi tuto práci dělají - pochopitelně zdarma.

„*Mosíme přece dělat dobré skutky, né?*“ říká paní Božena Miklič-

ková, kterou baví pletení i háčkování od dětství. Hned také přináší mnoho různých výrobků, které v životě háčkovala.

Ženy jsou velmi šikovné a pracovitě. I když jeden metrový ob vaz trvá upléct patnáct i dvacet hodin, dokáží jich udělat celou řadu. Například na konci roku měla paní Skřenková sesbíraných téměř sto obvazů, Nejvíce obvazů ve Lhotě pletou Božena Mikličková a Jarmila Šmerdová, která se k pletení dostala zcela náhodou. Když přišla na návštěvu k paní Mikličkové, a viděla, co dělá, přidala se k ní. „*Já se tím bavím a zároveň su ráda, že i pomáhám,*“ vysvětluje své motivy paní Šmerdová.

Zajímavé je také to, že ženy ani přesně neví, jak a kam vede cesta jejich obvazů, organizátorům této pomoci prostě důvěřují a navíc podotýkají: „*Peníze se dají kdykoliv zneužít, ale obvazy určitě ne. Jistě existuje někdo, kdo je potřebuje.*“

Obvazy, které pletou, nelze nijak nahradit strojovou výrobou.

Božena Skřenková, díky které se začaly plést obvazy pro malomocné v Ostrožské Lhotě.

Vladimír Výleta z občanského sdružení OMEGA z Kyjova jsem fotil v prvních dnech roku 2010 v Ostrožské Lhotě. Právě sem si totiž přijel pro mnoho desítek obvezů, které upletly místní ženy. Pan Výleta je velmi aktivní sedmdesátník, který kromě organizování pomoci s obvazy pro malomocné dělá ještě řadu dalších dobročinných věcí.

Jsou z bavlny, která jediná malomocným vyhovuje. Je totiž bez jakýchkoliv chemických látek a kůži proto nijak nedráží.

Indie, kamerun, Zambie, Uganda, Libérie...

Když chci vědět, jaká je cesta obvezů z Ostrožské Lhoty i dalších míst, dávám se do řeči s Vladimírem Výletou, který si do Lhoty pro obvazy pravidelně jezdí - a přijel si pro ně i na začátku letošního roku.

Dozvídám se od něj, že patří k jedenácti seniorům, kteří tvoří Občanské sdružení Omega plus z Kyjova. Toto sdružení pomáhá lidem v Kyjově i na jiných místech, největší část jejich aktivit ale tvoří právě pomoc malomocným.

„Pletaček je dnes přes pět stovek, a to z různých míst republiky, nejvíc jich je z našeho regionu. Obvazy jezdím sbírat na sedmdesát míst,“ informuje mě pan Výleta a ukazuje mi pečlivě vedený veliký sešit se všemi jmény pletaček i adresami, kde bydlí. Podobně pečlivě má sepsané také země, místa a jména lidí, kterým obvazy posílá. Těch míst je opravdu hodně: Indie, Kamerun, Zambie, Uganda, Libérie, Nigérie, Botswana, Siera Leone, Súdán, Jižní Afrika, Nepál.

„Obrátil jsem se už před několika

lety na jednu řadovou sestru a ta mi poskytla adresy v těchto zemích s tím, že právě tam obvazy potřebují,“ konstatuje. Pan Výleta je přitom přesvědčený, že tato cesta je neúčinnější, občas totiž dostane z některých těchto míst psaní, v němž mu za posílání obvezů děkují.

Z jeho povídání ale cítím, že pro sdružení Omega Plus je důležitá takřka každá koruna, aby vůbec bylo možné zaplatit drahou poštu do těchto vzdálených zemí. Proto asi ani nebudete překvapeni, když vám prozradím, že paní Skřenková, a samozřejmě také ženy na mnoha jiných místech, nejen že pletou a organizují pletení obvezů, ale také shánějí peníze na pořízení bavlny. V Ostrožské Lhotě tak jsou například ženy, které poskytují finanční dary právě na nákupy bavlny.

Nakonec bych chtěl napsat jména těch, které pomáhají finančně: Ludmila Hyráková, Jarmila Hájková, Hana Páčová, Ludmila Budařová, Tomáš Budař. A tady jsou pletačky, které pletly: Růžena Lopatová, Marie Páčová, Milada Malušová, Ludmila Pavelková, Ludmila Radochová, Marie Malušová, Marie Vaňková, Marie Pavlasová, Hana Hanáková, Ludmila Lopatová. A tady ty, které pletou nyní: Božena Mikličková, Božena Páčová, Jarmila Šmerdová, Marie Goliášová.

Text a foto: RB

Sedmileté čekání na Blatnický salon

Kurátor Vojtěch Petratur, který v mládí odešel z našeho Slovácka do „světa“ a žije v sousedním Veselí, připravil v rodné Blatnici výbornou výstavu.

Ještě před sedmi lety pořádal v Blatnici každý rok výstavy s názvem Blatnický salon. Na Blatnici pro absenci výstav nezanevřel a letos v listopadu - v době, kdy obec žila Kateřinskými hody - přivítal v obřadní místnosti několik výtvarníků žijících na Slovácku a také ty, kterým umění není lhostejné a přišli se podívat. Mezi vystavujícími se poprvé představil mladý začínající fotograf Martin Cáb z Blatnice pod Sv. Antonínkem, který má na svých studiích v Opavě za učitele vynikajícího fotografa Jindřicha Štreita.

„Vracím se, protože mi tu bylo dobře mezi vámi a protože se cítím Blatničanům něčím zavázán. Překonal jsem svou lenost a averzi, která se ve mně rozjela a že jsem sa teda na tuto výstavu dal,“ řekl v úvodu sedmdesátiletý Petratur, kterému se říká Seržant. „Oproti těm předešlým Salonům se neopírá o žádná zvučná jména. Vždycky jsem hledal a bojoval za to, aby se pomáhalo mladým začínajícím autorům, a pokud mě čert nesebere, budu to dělat i nadále,“ pokračoval.

Ten, kdo však výstavu nainstaloval a Petraturovi nejvíce pomohl, je veselský malíř, recesista a spolupořadatel Blatnických salonů v letech 1997–2002 Tomáš Bublák. „Ačkoliv jsme se nejprve domluvili na téma čistě blatnickém, nakonec jsme jej opustili. Myslí, že to nevdá, že se to povedlo.“

A kdo v Blatnici vystavoval? Grafík a sochař František Bystřický, malíř Kliment Macháň z Uherského Ostrohu, malíř Vladimír Groš ml. z Veselí nad Moravou, fotograf Martin Cáb, malíř František Pavlica z Hroznové Lhoty, Francouz žijící na Slovácku Moarch Miško Eveno a jediná žena mezi muži malířka z Kyjova Bára Lungová, která nejen maluje, ale má obrovský kus zásluh na rozvíjení umění především mladých neznámých umělců.

Text a foto: ZL

Není nad běhání

Při veselském běhu bylo možné potkat řadu zajímavých lidí

Venku byla zima, a předpokládám, že většina z vás v té době seděla doma v teple. V zámeckém parku ve Veselí nad Moravou ale v prosinci několik desítek lidí běhalo a nijak nevypadali, že by jim byla zima nebo jim vadila namrzlá půda. Naopak, byl jsem až překvapený celkovou atmosférou závodu, kamarádkým duchem, skromností – tak nějak si představuji skutečný sport.

Přál bych vám vidět například nejstarší běžce, jejich optimismus, energii, vytrvalost. Nebo bych vám přál být ve veselské sokolovně, kde měli všichni závodníci své zázemí. Běžci se zdravili, povídali si mezi sebou, na stole měli od organizátorů připravený

čaj, koupit si bylo možné i tatrunku – za „sokolovskou cenu“ pětikorun. Ze všeho bylo prostě cítit sokolovské nadšení, postavené na nezištnosti a dobrovolnosti. Když jsem si ale o několik dnů později povídal s náčelníkem veselského Sokola MUDr. Zdeňkem Hlobilem, říkal mi o tom, že závod – tedy jeho zorganizování – je v poslední době stále náročnější na finanční prostředky. Veselí je totiž jenom jednou ze zastávek celého seriálu závodů. Veselští sokolové proto vážně zvažují, že by se na tomto závodu už nepodíleli. „Určitě ale nekončíme s během úplně, rádi bychom například tento závod dělali pro děti,“ sdělil pan Hlobil.

Jan Soviš z Hluku se připravuje na veselský závod.

Jarmila Chovancová z Hrubé Vrbky ve Veselí zvítězila.

Říkají, že su tichý blázen

Bylo mu čtyřicet pět let, měl zdravotní problémy a od lékaře uslyšel stručnou radu – měl by začít běhat. Pan Jan Soviš z Hluku si vzal tuto radu k srdci a od té doby běhá. Už téměř třicet let. Když jsem se ho po běhu ve Veselí nad Moravou ptal, jestli je přesvědčený, že běh je ten správný lék na nemoci a věk, bylo téměř zbytečné čekat na odpověď. „Tož baže. Ukaž mně ve dvaasedmdesáti v Hluku někoho, kdo běhá,“ řekl mi.

Pan Soviš běhá pravidelně jedenkrát až dvakrát týdně, například v neděli si jde kolem osmé zaběhat a potom jde do kostela. Neběhá jen v období, kdy je zima a ručička je víc pod nulou. „Kromě běhání ale mosíš aj cvičit, abys udržel dech v tempu,“ dával mi rady pan Soviš. On cvičí

dennodenně, jen v trenkách, do půl pasu nahý. „A v prádelce je kýbl studené vody, tož tam sa umývám. Studená voda je zdravá.“ Zeptal jsem se pochopitelně i na to, co jeho sportování říkají někteří Hlučané. „To já nesmím říkat,“ usmíval se na mě, ale nakonec přece jen něco prozradil. „Říkají, že su tichý blázen. Tož ať říkajú, co chcú, né?“

Je ráda, že se k běhu po zranění vrátila

Příběh Jarmily Chovancové z Hrubé Vrbky je samozřejmě zcela odlišný od příběhu pana Sovíše – spojuje je ale určitě nadšení pro běh.

Také Jaroslavu Chovancovou jsem potkal ve veselském parku, vyhrála tam závod žen. A jak

jsem později pochopil, nešlo o nějakou náhodu, tato třiatřicetiletá dívka se věnuje běhu naplno a dosáhla s ním už také několik významných úspěchů – má například tři bronzové medaile z mistrovství republiky v běhu na pět kilometrů v kategorii žen do 22 let.

Ke sportu ji přivedl jeden ze dvou bratrů, s atletikou začala pomalu už na základní škole, kdy jezdila k Radkovi Špacírovi do Velké nad Veličkou. Běhu se ale začala naplno věnovat až v Brně na střední škole, kde už mu věnovala mnoho času i úsilí. A je tomu tak dosud, kdy už studuje vysokou školu. Dnes trénuje pod klubem USK Univerzita Brno a v sezoně běhá za různé kluby.

„Běhání je strašně moc o úsilí, přemáhání, obrovské vůli. Jako každý sport,“ říkala mně. Už od její mamky jsem ale věděl, že její dcera toto úsilí podstupuje každý den a bez běhu nevydrží, když

je například doma na Horňácku, není den, aby nevyběhla, týdně naběhá kolem sedmdesáti kilometrů. „Běhání je pro mě taková cesta životem, v běhání si totiž člověk projde stejnými krizemi jako v životě,“ podotýká Jarka.

Loni si takovou krizi prošla, měla totiž zprerhané vazy v kotníku a dokonce to vypadalo, že se závodním běháním je konec. „Dva měsíce jsem nemohla nic dělat. Teď už ale trénuji naplno, cítím se výborně, jsem ráda, že jsem se takto po zranění vrátila,“ radovala se v prosinci 2009.

Kdyby bylo místo, mohl bych o ní psát dále. Dozvěděl jsem se totiž, že je mimo jiné lektorkou spinningu, učí na vysoké škole a také si velmi ráda – a dobře – zazpívá. Takovou paní učitelku by určitě Horňácko potřebovalo, kombinace sportu a lidové hudby by mohla mnoho dětí obohatit!

Text a foto: Radek Bartoníček

Aerobic team Pastelka měl úspěšný rok

Na rok 2009 bude Dům dětí a mládeže Pastelka a náš stejnojmenný Aerobic team určitě rád vzpomínat.

Za celý rok se nám podařilo nasbírat 57 medailových umístění na soutěžích skupin i závodů jednotlivců v aerobiku (a to ve většině případů se pro velký počet startujících vyhlašuje a oceňuje prvních šest, což by činilo neuvěřitelných 84 předních umístění).

Právě tímto způsobem se malé moravské městečko dostalo do podvědomí nejen v našem regionu a kraji, ale právě i za těmito hranicemi v celorepublikovém měřítku. Jsme přitom pouze kroužek

pod Domem dětí a mládeže Uherský Ostroh www.ddm-uhostroh.webz.cz a naším cílem stále zůstává vést k pohybu co největší počet dětí. Těší nás, že doposud se počty dětí zvyšují, a nepotýkáme se tak jako v jiných sportech s upadající tendencí.

Jednou z motivací je pro děti předvést svoje výsledky veřejnosti, svým kamarádům, rodičům, sourozencům a ostatním členům rodiny a to nás právě přivedlo k tomu zorganizovat i vlastní postupovou soutěž pro amatérské závodníky. Informace najdete na www.aerobictour.cz.

Naše děvčata jsou velké bojovnice, výborný kolektiv a i když spolu zrovna netrénují, společně si hledají další příležitosti k setkávání např. soustředění, vánoční besídky, diskotéky, spaní na Domečku. Jejich soudružnost se pak projeví při cestování za soutěží, kde se starší děvčata starají o ty mladší, pomáhají jim a jsou pro ně zároveň i velmi pěkným vzorem. Děvčata jsou nejen duší sportovkyně, ale i zpěvačky, bavičky a divadelnice a dokáží se už dnes samy podílet nejen na tvorbě společných skladeb a internetových stránek, ale i společného programu při setkáních. Pro svou bezprostřednost a radost z pohybu si dovedly získat pro aerobik v Uh. Ostrohu i dvě nové výborné lektorky Verunku Říhovou a Zuzku Hanzelkovou, kterých si já velmi vážím pro jejich výborné lidské vlastnosti i pohybové kvality. O to více si cením toho, že jsou ochotny pravidelně za děvčaty jezdit, jelikož nejsou místní. Více o našem kroužku najdete na www.aerobicteampastelka.cz.

Těší mě i úžasný rodičovský kolektiv, kterému říkáme Fanclub, a který se velmi dobře zapojuje s různorodou pomocí nejen při závodech, dopravě dětí na různé akce a soutěže a v neposlední řadě i obětavým sponzorům a příznivcům, kteří se nám snaží poskytnout finanční prostředky. Za pomoci jednoho ze svých příznivců a sponzorů Autodopravy Antonín Obadal vděčíme i za možnost uspořádat děvčatům v létě tak trošku za odměnu týdenní tábor v Itálii, kde budou mít i prostor k předvedení své činnosti.

Vladka Morávková
FOTO: Radek Bartoniček

V ostrožské škole skáčí závodně do výšky

Již jedenáctým rokem na ostrožské škole probíhala soutěž ve skoku do výšky. Tuto tradici u nás založil pan učitel Gilk a my v ní s úspěchem pokračujeme. Na rozdíl od podobných atletických soutěží, kde mezi sebou zápolí přespolní závodníci či družstva, pro nás je Ostrožská laťka vždy svátkem. Obvykle probíhá v posledním školním den před Vánoce.

Skákat může každý, kdo se odrazí z jedné nohy. Styl máme mnohdy bizarní, ale z každého centimetru se radujeme. Nejde nám jen o ty nejlepší, ale vyhlašujeme i kategorii Skokanská třída. Tady se sčítají nejlepší výkony každého žáka dané třídy. Letos se skokanskou třídou stala 7. B.

Podporovat své spolužáky chodí žáci prvního i druhého stupně. Letos měli nejsilnější podporu žáci sedmých tříd a dosáhli lepších výsledků než devátáci.

Ilona Jurčková

Kategorie 6. - 7. třídy hoši

1. místo: Adam Smišovský (160 cm)

Kategorie 6. - 7. třídy děvčata

1. místo: Magdalena Zpěváková (133 cm)

Kategorie 8. - 9. třídy chlapi

1. místo: Patrik Žaludek (155 cm)

Kategorie 8. - 9. třídy dívky

1. místo: Štěpánka Taranzová (130 cm)

Pracoval jako řidič autobusu a teprve před pár roky většinu vinohradu prodal. Stejně jako řada dalších vinařů v obci ani on nemá nástupce, který by ve výrobě vína pokračoval. „To už dneska ani nejde dělat při zaměstnání.“

Hodně mluví o rozvoji vinařství v Blatnici. Několikrát opakuje, že blatnická vína jsou na vyso-

ké úrovni. Z jeho slov je poznat, že má velké zkušenosti nejen ze Slovácka, ale i z ciziny. Jako jediný z Blatnice byl členem moravských vinařů Moravín, s nimi procestoval desítky vinařských oblastí v celé Evropě.

„To bylo hrozně důležité cestovat a poznávat, udělat si jakýsi vzor,“ doporučuje tento muž. Ptám se

Cech blatnických vinařů se rozhodl ocenit jednoho z blatnických vinařů, a to pana Františka Bršlíka. Osmdesátiletého muže, který k výrobě vína „přičuchl“ už v sedmi letech.

„Vino dělal dědeček, chodil jsem za ním jako chlapec za první republiky, což si mladí už dneska ani nedovedou představit,“ říká pan Bršlík. Od té doby se věnuje výrobě vína. Vždy pro něj byla ale jen koníčkem, a to i v době, kdy měl pět tisíc hlav vinic.

osmdesátiletého vinaře

ho, jak moc ho mrzelo, když musel většinu vinohradu ze zdravotních důvodů prodat.

„Už mám osmdesát roků, to už bolí všechno, ale do toho vinohradu mě to pořád ještě tahne. Co dělám nejradši je stříhání vinohradu. Ale ne rychlo, to já

nepotřebuju... ale povykládat si s hlavú,“ vypráví.

Doufejme, že takových vinařů jako je pan Bršlík bude co nejvíce. Určitě o nich budeme psát v některém z dalších vydání našeho časopisu.

Text a foto: Zuzana Lipárová

Nová blatnická tradice: žehnání mladých vín

Zatímco v jiných vinařských oblastech jsou už řadu let svatomartinská vína velkým tahákem pro milovníky vína, Cech blatnických vinařů se pro žehnání mladých vín rozhodl poprvé teprve ke konci loňského roku.

Vinaři mají nového šéfa, kterým se stal Vladimír Hanák, a díky obrovské snaze a také práci věnované květnové akci se jim velmi zdařilo otevření jednatřiceti vinných sklepů pod názvem Putování z budy do budy. Zdá se, že semknutí vinařů v Blatnici začíná mít svůj velký význam pro zviditelnění jejich vín v širokém okolí. I v této nové tradici chtějí pokračovat v budoucnu.

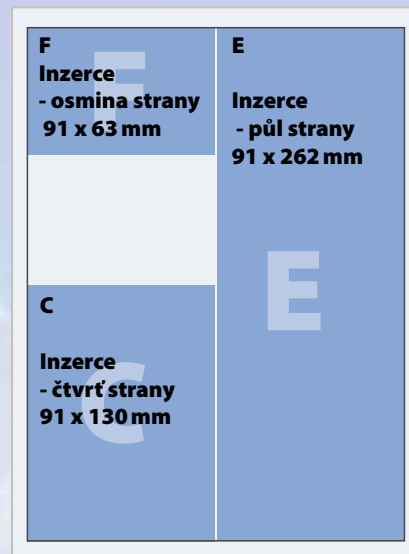
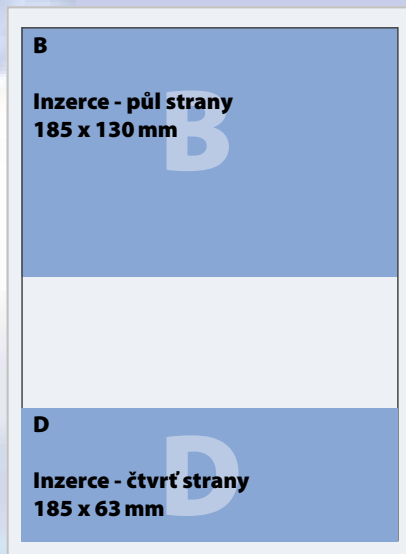
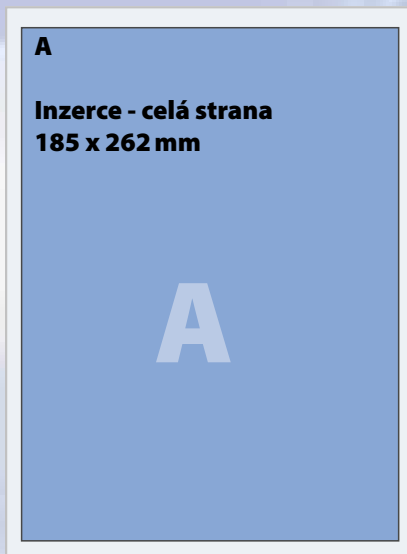
Je listopadový pátek. Venku je docela teplo, i když před dvěma dny bylo sv. Martina. Na bílém koni nepříjel. V kostele sv. Ondřeje je před oltářem několik lahví s vínem. A v lavicích sedí většina místních vinařů. „Tím, že prodáte vína, můžete pomoci v nouzi těm, kteří v životě neměli štěstí. Máte tu možnost,“ vyzval nakonec farář P. Zdeněk Stodůlka v blatnickém kostele vinaře.

Text a foto: ZL

Inzerujte v časopise KRAJEM SVATÉHO ANTONÍKA

Časopis vychází v roce 2010 v těchto měsících: leden, březen, květen, červenec, září, listopad
Uzávěrka inzerce je 14 dní před termínem vydání.

Cena za inzerce včetně DPH

Formát inzerátu	podnikatelé	občané
A	5 000 Kč	2 500 Kč
B	2 500 Kč	1 250 Kč
C	1 250 Kč	625 Kč
D	1 250 Kč	625 Kč
E	2 500 Kč	1 250 Kč
F	625 Kč	313 Kč
Jiný rozměr za 1 cm ²	10,50 Kč	5 Kč
Řádková inzerce	120 Kč	60 Kč

Slevy za opakování inzerce

Počet opakování	sleva
2 x	5 %
3 x	10 %
4 x a více	15 %

Inzeráty v tiskové kvalitě zasílejte ve formátu PDF, TIFF, JPG
(barevnost CMYK, 300 DPI) na mailovou adresu
mikroregion@ostrozsko.cz

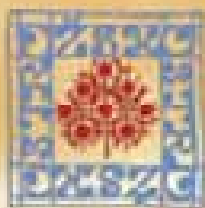
Cena za grafické zpracování inzerátu

Formát A 640,- Kč	Formát B 510,- Kč	Formát C 360,- Kč
Formát D 360,- Kč	Formát E 310,- Kč	Formát F 290,- Kč

Cena může být upravována dle náročnosti na zpracování.
Ceny jsou uvedeny bez DPH.
V základní ceně je zahrnuta úprava textu a úprava (vlození) jedné fotografie (BMP prvku). Další, náročnější úprava dle hodinové sazby.

**Podklady k zpracování inzerce zasílejte ve formátu PDF, TIFF, JPG
(barevnost CMYK, 300 DPI), Texty ve formátu .doc, .txt, (WORD)**

lvprint@lvprint.cz • 777 750 159

MIKROREGION OSTROŽSKO

UBYTOVÁNÍ A INFORMAČNÍ CENTRUM
POD JEDNOU STŘECHOU

Pokoje si můžete prohlédnout
díky 3D prezentaci na

www.ostrozsko.cz

tel.: +420 572 503 960
mob.: +420 724 159 213
email: tic@ostrozsko.cz
www.ostrozsko.cz

O jednom snu

V Louce si připravili Rybovu mši vánoční

Na začátku to byl jen sen. Velký sen studenta, muzikanta a varhaníka v Louce Tomáše Hrbáčka, který si předloni připravil se svým chrámovým sborem v Louce proslulou Rybovu Českou mši vánoční. O rok později měl sen, že by tuto mši mohli slyšet návštěvníci půlnoční mše svaté přímo na Štědrý den 2009 - ovšem už za doprovodu orchestru. Jeho sen se mu splnil.

„Poprosil jsem je, oni si ale nevěřili, protože v notách se to jenom černalo, bylo tam hodně obtížných míst.“

Přesně tato slova mi Tomáš Hrbáček řekl, když jsem se ho zeptal, jak reagovali muzikanti, když jim poprvé řekl o svém snu s Rybovou vánoční mší. Muzikanti přitom pro něj byli klíčoví, navíc šlo o muzikanty, kteří jsou na Horňácku hodně známí, někteří přímo primášové - Petr Galečka, Roman Sokol, Jožka Staša, Lenka Jochová.

„Ale jsem jim vděčný, že přes tyto pochybnosti do celé věci šli a já z nich cítil stále větší nadšení. Napadlo mě už v minulosti, že dobrých muzikantů je na Horňácku dost a že když hrají v cimbálových muzikách, mohli by zahrát také klasiku,“ vyprávěl mi Tomáš na poslední zkoušce před ostrou premiérou. Muzikanti i chrámový sbor cvičili hodně poctivě, vždy v neděli po mši svaté se scházeli.

Na poslední zkoušce vládla příjemná atmosféra, pořád se ještě hodně cvičilo, ale žádná nervozita nebo stres, jak jsem možná očekával. *„Dáme si to ještě jednou, jo? A ty soprány, snažte sa z vesela,“* udílí Tomáš rady od pomyslného dirigentského pultíku, protože skutečný před sebou nemá. Jeho soustředění je ohromné, muziku má velmi rád, překvapuje mě, že nestuduje právě ji, ale Vysokou školu ekonomickou v Praze.

„Rozhodl jsem se pro ekonomickou školu, snad tady v regionu najdu

místo, ale hudbě se chci stále věnovat hodně,“ říká. Hodně se přitom může opírat také o svou víru, která jistě byla důležitá i při jeho studiu a cvičení Rybovy mše vánoční. „Je důležité, když člověk tuto skladbu spojí s oslavou Pána. Navíc se říká, že kdo zpívá, dvakrát se modlí,“ podotýká.

Na půlnoční mši v Louce - při premiéře „Rybovky“ - jsem bohužel nemohl být, byl jsem v Ostrožské Lhotě a Hluku, od starostky Louky i dalších jsem ale slyšel nadšené reakce. Jel jsem se ale podívat do lipovského kostela, jehož návštěvníci mohli slyšet reprízu půlnoční Rybovky i v kompletním obsazení.

Tady by ale mělo mé psaní končit. Máte-li vztah k hudbě, jistě sami tušíte, jak lidského ducha hudba povznáší, zvláště pokud je to hudba jako ona slavná Rybova mše vánoční. Díky Tomáši Hrbáčkoví a mnoha ochotným lidem z chrámového sboru a také díky muzikantům si mohl každý návštěvník odnášet duchovní zážitek, který možná cítí dodnes.

Nakonec rád přidávám poděkování a jména, které jsem Tomášovi slíbil, že tady otiskneme. Tedy: Sóla zpívali Jiří Buzík, Václav Maňák, Barbora Hrbáčková a Marie Škopíková, hráli muzikanti z HCM Jožky Staši a HCM Petra Galečky. A samozřejmě - poděkování všem dalším, kteří tento vánoční zážitek lidem přinesli. A Tomáši - také tobě!

Text a foto: Radek Bartoníček

(Jen ještě jeden dodatek: fotky jsou prosím ze zkoušky. A videoukázku s fotkami najdete na www.ostrozsko.cz)

Zpravodaj Místní akční skupiny

Hornácko a Ostrožsko

Folklorní fond MAS

Fotogalerie podpořených akcí

Představení neziskovek

Kulturní servis

Členové Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko.

2010

Grantový program Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko pokračuje v podpoře kulturních akcí i v roce 2010

Existence folklorního fondu Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko je založena na principu dobrovolných příspěvků a finančních darů od různých subjektů, které se ztotožňují s cíli grantového programu a chtě-

gažovat a případně se i spolupodílet na výběru úspěšných žádostí.

V loňském roce jsme poprvé rozdělovali finanční částku ve výši 115.000 Kč mezi 16 úspěšných žadatelů. Na základě finančních

šich dárců.

Folklorní fond MAS pro letošní rok disponuje finančními prostředky ve výši 125.000 Kč. Potenciální žadatelé grantu musí splnit

Cílem Folklorního fondu MAS je pomáhat všem organizacím, spolkům i jedincům, kteří mají omezené finanční možnosti realizovat akce přispívající k všestrannému pozitivnímu rozvoji osobnosti dětí a mládeže se zaměřením na oblast folklorních a kulturních aktivit, především na záchranu lidového tance verbuňk.

ji pomáhat udržovat a rozvíjet lidové tradice v místním prostředí. Základní skupinu dárců tvoří žadatelé, kteří uspěli se svými žádostmi o dotaci v programu Leader. Všechny předložené žádosti do Folklorního fondu MAS hodnotí výběrová komise MAS podle stanovených preferenčních kritérií. Folklorní fond MAS Hornácko a Ostrožsko je navíc otevřen i pro místní podnikatele, kteří by se chtěli v tomto grantovém programu společně an-

gajovat a případně se i spolupodílet na výběru úspěšných žádostí. V loňském roce jsme poprvé rozdělovali finanční částku ve výši 115.000 Kč mezi 16 úspěšných žadatelů. Na základě finančních

šich dárců. Folklorní fond MAS pro letošní rok disponuje finančními prostředky ve výši 125.000 Kč. Potenciální žadatelé grantu musí splnit

podmínky a kritéria přijatelnosti uvedené ve 3. výzvě/2010 Folklorního fondu Místní akční skupiny Hornácka a Ostrožska. Žádost o finanční příspěvek můžete zasílat doporučenou poštou na naši adresu v termínu od 1. března do 19. března 2010. Podrobnější informace a formulář žádosti získáte od 1. března na našich webových stránkách www.leader.ostrozske.cz.

Jana Bujáková – hlavní manažer MAS

MAS Hornácko a Ostrožsko podpořila i akce, na kterých hrála Hornácká cimbalová muzika primáše Romana Sokola...

... a také akce, kde vystoupil vypravěč Franta Uher (vlevo) a syn Vaška Mlýnka.
Foto: 2x Antonín Vrba

Fotogalerie:

Kam jsme poslali první peníze z Folklorního fondu MAS

Folklorní fond Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko v loňském roce poprvé rozdělil 115 tisíc korun na pořady věnované folkloru, a především slováckému tanci verbuňk. Je potěšující, že většina folkloristů je za něj vděčná.

My naopak jsme díky nim navštívili výborné pořady. Některé zcela výjimečné, na které mnoho z nás nezapomene ještě dlouho. Mezi folkloristy začala nová přátelství se zpěváky, zpěvačkami, tanečníky, dalšími jednotlivci i soubory z našeho okolí, se kterými se mohou vzájemně navštěvovat

Blatnice pod Svatým Antonínkem: „To jsme šikovní šohajci aj děvčice“

Zdeňka Straková: „Finanční příspěvek z MAS nám pomohl ve financování **soustředění dětského folklorního souboru Vavřínek, nacvičování a prohlubování nových tanečních prvků, sladění tanečnicků a muziky.** Folklorní fond MAS pokládáme za velmi dobrou věc, o příspěvek budeme usilovat i v následujícím roce.“

Blatnice pod Svatým Antonínkem: Malí verbíři

Evě Macková: „**Folklorní fond Místní akční skupiny Hornácka a Ostrožska je výborný počin,** máme možnost získat část prostředků na naše akce i možnost prezentace souboru a akcí v tisku. Finanční příspěvek nám pomohl krýt náklady na výrobu plakátů pro soubor a jednoduchých brožurek o činnosti souboru.“

Blatnička

Blatnička: Veselo muziko...

Markéta Pančíková Moštková: „Určitě je dobré, že taková skupina vznikla a podporuje kulturní akce v regionu. Dala by se pořádat spousta akcí, ale bohužel **v dnešní době bez sponzorů a finanční pomoci**

i nadále. Peníze pomohly také na zaplacení učitele hudby nebo k natočení filmu o tanci verbuňku.

Požádali jsme organizátory, kteří získali peníze z Folklorního fondu, v době, kdy už byla všechna vystoupení minulostí a dozněly všechny tóny muziky. Někteří odpověděli a poslali i fotky z těchto vystoupení. Na následujících řádcích si přečtete, co napsali. Například, jak je těžké získat peníze pro pořádání folklorních pořadů, ale také, jak vděčné je publikum, pokud se takové vystoupení podaří...

je to velmi obtížné. Budeme se snažit o získání příspěvku i v dalším roce, samozřejmě bude záležet na tom, jakého tématu se bude týkat.“

Boršice u Blatnice: Na tú svatú Katerinku s pjesničků aj s goralenků

Mgr. Vlastimil Ondra: „Uskutečnili jsme v Boršicích u Blatnice netradiční předhodové zpívání mužských sborů nazvané Na tú svatú Katerinku s pjesničků aj s goralenků, na které jsme si pozvali mužské sbory z nejbližšího okolí – Blatnice pod Svatým Antonínkem, Ostrožské Lhoty, Hluku, Nivnice, Bánova a Hradčovic.“

A dál pan Ondra píše: „...o půl druhého ráno, kdy to u Mladých Burčáků ještě hučalo, sem odjížděl. Můj odvoz - Ajka s Jurú - už ponáhlal dom, aby mohl nakójit a znovu uspat synečka. Tož sem sa lúčil. Nanekolikrát. Ale su rád, že **všeci, s kerýma sem mlúvil, byli ze zpívání a násled-**

Blatnice pod Svatým Antonínkem

něj besedy u cimbálu nadšení. Pochopitelně, každý z jiného úhlu pohledu. Potěšila jistě hojná účast - **150 diváků a asi 150 účinkujících, útulně nachystaný sál, srdečná atmosféra v něm, všechny**

vdolečky, tlačanky aj jitrníčky sněžené, bar vypitý, pohodová beseda u cimbálu, výborní Mladí Burčáci... Mňa osobně ovšem **najvíc potěšilo, že k cimbálu došli né enom prespolané, ale hlavně mladí Boršičané!** A legruté sa nebáli si u cimbálu aj zatančit. Pri boršických to byl hukot jak hrom. Dokonca sa boršické tančily během večera dvakrát - tolik sa tu už podarilo oživit pjesniček k boršickým sedláckým... A když sem potom propoceny po boršických stál v radě na víno v pekle vedle dvou mladých Boršičanek, jedna sa ke mně otočila a rekla: „To byl mazec! Paráda!“. V ten okamžik sem věděl, že predkaterinské

Hluk

zpívání v Boršičách mělo smysl udělat,“ pochvaluje si. Máme za to, že vznik Folklorního fondu naší Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožska je v prostředí stále u nás ještě dosti živoucí lidové kultury v době globální amerikanizace světa velmi záslužný počín. Nestačí jen velký entuziasmus lidí z obcí a měst Ostrožska a Hornácka. Je potřebná i podpora. A ta finanční je nezbytná. Ale častěji než finanční, je potřeba podpora spíše morální - od autorit regionu, potažmo státu.“

Hluk: 40. výročí založení Mužského pěveckého sboru v Hluku

Jarmila Pospíšková: „V roce 2009 náš Mužský sbor Hluk oslavil 40. výročí od svého založení **a bez vašeho příspěvku bychom nebyli absolutně schopni důstojné oslavy tohoto významného jubilea.** Tento příspěvek jsme použili například na tisk propagačního kalendáře. Samozřejmě že se budeme snažit získat příspěvek i v roce 2010. Přínos folklorního fondu pro fungování našeho mužského sboru je velký, protože v dnešní době se už téměř nikdo nezajímá o sponzorování podobných uskupení jako my, kteří se snažíme udržovat staré mizející tradice. Za to vám velké díky.“

Javorník: Drapete, drapete, drapulenky...

Anna Lajzová: „Díky vašemu příspěvku jsme mohli uskutečnit plánovanou akci Drapulenky a pozvat k nám do obce i sousední sbory. Rádi bychom tuto akci opakovali i příští rok, pokud nám to bude umožněno s vaším finančním příspěvím. **Folklorní fond je velmi dobrá věc zvláště pro nás malé folklorní skupinky zpěváků.**“

Louka: Adventní koncert

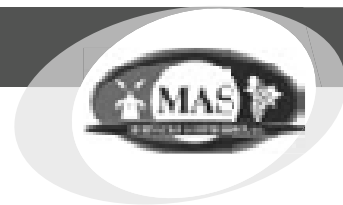
Lipov

Anna Vašicová: „Finanční příspěvek jsme použili na ozvučení sálu, cestovné pro účinkující. Díky Folklornímu fondu **je možnost vybrat si a lépe poznat naše regiony Hornácko a Ostrožsko.** Hodláme požádat o podporu i v příštím roce (každý rok je zařazeno něco nového ke zhlédnutí).“

Lipov: Regionální verbířská soutěž: Hornácko, Veselsko a Strážnicko

Jaroslav Šraděja: „Příspěvek, který nám byl poskytnut v tomto roce, jsme použili na uhrazení nákladů spojených s pořádáním regionálního kola „Soutěž o nejlepšího tanečníka verbuňku na Hornácku, Veselsku a Strážnicku.“

Vznik podobného spolku vítáme, **podpora kulturních tradic stejně jako dalších společenských událostí v malých obcích je důležitá.** Rádi bychom se i v nastávajícím roce ucházeli o příspěvek na naši pořádané akce a rozvíjeli spolupráci s vaším sdružením.“

Ostrožská Lhota: Antonínkové sečení trávy

Ostrožská Lhota

Ing. Petr Radoch: „Získaný příspěvek pomohl Mužskému sboru z Ostrožské Lhoty zorganizovat tradiční Antonínkové sečení trávy v červnu 2009 s přehlídkou pěveckých sborů ze širokého okolí.

Příspěvek z Folklorního fondu MAS **je určitě velkou podporou a pomocí pro pořadatele různých folklorních aktivit v našem regionu** a dává možnost pořadatelům takových akcí uskutečňovat je. Určitě se budeme snažit získat příspěvek i v dalších letech, pokud k tomu bude příležitost.“

Ostrožská Nová Ves:

Ostrožská Lhota: Podpora CM Višňa

Ing. Petr Radoch: „Cimbálová muzika Višňa z Ostrožské Lhoty si na základě tohoto příspěvku zajistila lektorskou pomoc p. Františka Ilíka - primáše CM Burčáci. Ten **svými zkušenostmi a radami pomohl a nadále pomáhá v rozvoji muzikantské činnosti této mladé cimbálové muziky.**“

Ostrožská Nová Ves: Lázeňské zpívání

Jaromír Lažek: „Prostředky jsme použili na zabezpečení druhého ročníku místního Lázeňského zpívání. Příspěvek nepokryl celkové náklady na zabezpečení zázemí pro 120 krojovaných, ale **významně pomohl organizátorům při zrodu nové folklorní tradice.**

Lázeňské zpívání se uskutečnilo 23. května 2009 a opravdu se vydařilo. Krásné kroje, šikovné děcka ze školky, pěkné písničky aj děvčice z Nověj Vsi a Ostroha, moc dobrých zpěváků, kamarádů z blízkého okolí, vděčné a početné publikum, vydařené počasí a celková spokojenost. Co víc dodat? Snad obdiv z pozvaných zpěváků nad malebným prostředím Simatých lázní, nová družba s „dědinů“ Moravská Nová Ves, výborné vzorky novoveských vinařů a poděkování všem zúčastněným za společně strávené pěkné odpoledne při písničce a pohárku dobrého vína. Lázeňští hosté si jistě zapamatují, jak se dobře usíná při večerním prozpěvování a my se budeme těšit na další ročník, na který budou jistě potřeba další finanční prostředky.

Je dobré, že v našem regionu vznikla organizace pro výpomoc při organizaci folklorních akcí a celkově se zájem o tradice zvýšil i u široké veřejnosti. Členové mužského pěveckého sboru Krasavci děkují za finanční pomoc při Lázeňském zpívání Folklornímu fondu MAS Hornácko a Ostrožsko i ostatním sponzorům.“

Ostrožská Nová Ves: Zpívání pod vánočním stromem

Anna Řezáčová: „**Vznik fondu považuji za vynikající nápad, protože by malé obce jinak neměly možnost pořádání téměř žádných akcí tohoto typu.** Příspěvek jsme použili na zaplacení pronájmu orlovný, ozvučení podia, malou odměnu dětem za zpívání koled, pohoštění hostů. Pokusíme se příspěvek získat i příští rok, protože se nám toto zpívání vydařilo a lidé jej hodnotí velmi dobře.“

Suchov: Setkání harmonikářů a heligonářů I.

Antonín Vrba: „Setkání bylo ze strany autora programu nasměřováno záměrně do této obce na okraji Hornácka. Sláva „Suchovské republiky“ je dávno pryč a proto zde bylo vedle pořadatelů Obce Suchov a také Agentury AV zapojen do organizování i Spolek za obnovení Suchovské republiky.

Důvodem vzniku nové akce byla i skutečnost, že na Suchově se do té doby nedělal žádná větší kulturní událost, která by „výrazně“ mediálně zviditelnila obec. Měla dát dohromady milovníky hudebních nástrojů, kteří mají na Slovácku v muzicírování hodně velké slovo a tradici. I když jsem původně plánoval hlavně setkání harmonikářů z Hornácka a Ostrožska, propagace byla tak silná, že se přihlásilo 27 muzikantů z různých částí Slovácka a dokonce ze Slovenska - z myjavských Kopic a Záhorí. Očekávaný zájem byl tak veliký, že další účastníky jsme již museli odmítnout.

Akcí teda Suchov „ožil“, ale do budoucna je třeba „vyprovokovat“ místní diváky k větší účasti. I když byl při premiéře kulturní dům téměř zaplněn návštěvníky z širokého okolí, domácích tam příliš vidět nebylo. Finanční příspěvek z folklorního fondu byl i určitým impulsem k nakročení do nové obecní tradice, která vejde do podvědomí široké kulturní veřejnosti v budoucnosti nejen v obci, regionu. Z dlouholeté zkušenosti také **vím, jak těžce se hledají pořadatelům peníze na kulturu a sport v malých obcích.** O to více si vážíme pomoci z pokladny MAS Hornácko-Ostrožsko. Děkuje a věříme, že nebyla poslední.

Po vyhodnocení prvního ročníku se starostou obce Milanem Švrčkem se „**Setkání harmonikářů a heligonkářů II**“ uskuteční i v letošním roce. Nebude u příležitosti hodů, ale určitě na podzim.“

Uherský Ostroh: Virtuální cimbálová muzika

Jakub Nožička: „Cílem bylo udělat nahrávku čistě pro tanečníky, a z toho jsme vycházeli. Žádné hudební exhibice, strohá autentická nahrávka čistě pro práci na výuce. Natáčení proběhlo ve dvou fázích. Vybrali jsme několik písní, nejznámější „kusy“. Forma byla jasná - jednoduchost. Prvně cvičná nahrávka a s odstupem pár dní už se jelo naostro. Následovaly dotáčky klarinetu a zpěvu, se kterým nám velmi vypomohl náš nevidomý kamarád, mladý zpěvák velmi zvučného hlasu, Radim Vojtek. Doufáme, že nahrávka bude stejným přínosem i pro školy verbuňku. Moravské tradice a mezi nimi samozřejmě zejména tradice našeho regionu stojí za to udržet. Proto oceňujeme jakoukoli aktivitu, která podpoří lidi, jenž se zasazují o to, aby se náš folklor zachoval a v lepším případě i vzkvétal. Autentická **nahrávka slováckých verbuňků je již hotová. Zájemci ji najdou na webových stránkách www.bandzone.cz/slovackevariace.**

O příspěvek v příštím roce jistě požádáme zase. Finanční příspěvek pomůže zejména pořadatelům folklorních tanečních škol. Nám byl ovšem také ku pomoci. Umožnil nám zkušenost s nahráváním, která každého hudebníka posune dál. Děkuje.“

Velká nad Veličkou: Hodová přehlídka pěveckých souborů

Petr Miškeřík: „Jelikož jsme chudý soubor, jsme velmi vděční za finanční příspěvek z Folklorního fondu. **Přehlídka hodových souborů měla velký ohlas** i u místních občanů, **proto v této tradici chceme pokračovat** a příští rok zase zkusíme zažádat o finanční příspěvek. Děkuje.“

Velká nad Veličkou: Humor – korení života Vašek Mlýnek I

Antonín Vrba: „Záměrem pořadu bylo „oživit“ ve vzpomínkách kamarádů z Hornácka i hostů legendárního hornáckého umělce

Vaška Mlýnka z Kuželova. Nadmíru spokojeným přítomným divákům (nedá se to ovšem říct o těch, kteří se kvůli kapacitě sálu už nemohli dostat dovnitř) byly promítnuty v průběhu téměř tříhodinového programu i dva filmové archivní dokumenty zapůjčené Českou televizí.

Za zcela zaplněného sálu velického kulturního domu se zde představili vybraní „majstré“ mluveného slova z regionů Hornácka, František Ševečka z Kuželova, Jan Kružica a Martin Kuchyňka z Velké nad Veličkou, z Uherskohradištska Jiří Schneider, z Podluží - František Uher z Lanžhota, z Hané - Jiří Vrba z Prostějova. Účinkující uváděl Jiří Miškeřík z Hrubé Vrbky, který svými vzpomínkami a humorem zcela zapadl mezi vypravěče a byl hlavním „motorem“ na podiu. Nakonec se ukázal v závěru „po tatínkovsky“, tedy skvěle, i Vašek Mlýnek junior.

V přestávkách mezi jednotlivými účinkujícími zapadlo i muzicírování mládežnické talentované cimbálové muziky s primášem Romanem Sokolem.

Druhé setkání vypravěčů se uskuteční v centru Hornácka v termínu 25. září 2010.

Rovněž u této nové vzniklé kulturní akce na Hornácku hodně pomohli organizátorům vzpomínané dotace z MAS Hornácko-Ostrožsko.

V prvním ročníku se nepodařilo na jevišti představit „obyčejné šprýmaře“ z řad hospodských sedánek, které veřejnost příliš nezná. To je také jedním z přání a cílů pořadatele do příštích ročníků.

Zuzana Lipárová, Ing. Barbora Válková
Foto: Archiv organizátorů

k předkládání projektů do Folklorního fondu MAS Horňácko a Ostrožsko

Místní akční skupina MAS Horňácko a Ostrožsko v rámci realizace SPL Leader s názvem „Návrat ke kořenům lidové kultury služeb a řemesel“, a v souladu s pravidly Folklorního fondu MAS Horňácko a Ostrožsko vyhlašuje 3. výzvu k předkládání žádostí o finanční příspěvek na oblast folklorních a kulturních aktivit, především „na záchranu lidového tance verbuňků“.

1. Identifikace MAS

MAS Horňácko a Ostrožsko, o. s.

Zámecká 24

687 24 Uherský Ostroh

www.leader.ostrozscko.cz

IČO: 270 16 005

2. Termín příjmu žádostí o příspěvek, místo podání a způsob podání

Datum vyhlášení výzvy: **01. 03. 2010**

Datum ukončení příjmů žádostí: **19. 03. 2010**

Žádosti o finanční příspěvek zasílejte doporučenou poštou na adresu MAS Horňácko a Ostrožsko, o. s., Zámecká 24, 687 24 Uherský Ostroh, informace obdržíte na tel. číslech 572 503 961, 725 762 720 nebo na e-mailové adrese: mas@ostrozscko.cz.

Žádost (projekt) a povinné přílohy se předkládají ve třech vyhotoveních (1 originál + 2x kopie). Formulář žádosti o finanční příspěvek je možné stáhnout z webových stránek www.leader.ostrozscko.cz.

3. Definice příjemce

1. Neziskové organizace, příspěvkové organizace, občanská, případně jiná sdružení, fyzické osoby, působící na území MAS Horňácko a Ostrožsko.

2. Vymezené území působnosti: Ostrožsko - Uherský Ostroh, Ostrožská Nová Ves, Ostrožská Lhota, Hluk, Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Boršice u Blatnice. Horňácko – Velká nad Veličkou, Lipov, Louka, Suchov, Nová Lhota, Javorník, Kuželov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka.

4. Kriteria přijatelnosti

1. Žádost o finanční příspěvek může předložit pouze ten subjekt, který je hlavním realizátorem předkládaného projektu.

2. Prohlášení (je součástí projektu) o tom, zda jsou požadovány nebo zajištěny na tentýž účel prostředky z jiných zdrojů a v jaké hodnotě (musí být vyplněno i v případě, že nebudete mít žádnou spolučást).

3. Podpora není určena na proplacení nákladů příjemce, které bezprostředně nesouvisí s realizací projektu, náklady na vypracování projektu, rauty, pohoštění.

5. Uznatelné náklady a výše podpory

Objem určených finančních prostředků v 3. výzvě Folklorního fondu 125.000 Kč

1. Finanční příspěvek se poskytuje na neinvestiční výdaje v souvislosti s kulturními nebo folklorními akcemi.

2. Režijní náklady na pořádání akcí, lektorné, honoráře umělcům, náklady na přepravu účinkujících, náklady na výrobu propagací lidových tradic, náklady na pronájem sálu nebo techniky, náklady

na ubytování hostů.

3. Finanční příspěvek je poskytován účelově a podmínky pro jeho použití včetně formy proplacení jsou součástí „smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku“, kterou MAS Horňácko a Ostrožsko s příjemcem uzavírá (dále jen „smlouva“)

4. Maximální výše podpory pro jeden subjekt činí 10.000 Kč.

6. Náležitosti žádosti finančního příspěvku

1. Projekty musí být předloženy ve třech vyhotoveních (1 originál + 2x kopie), které se nevracejí.

- Projekt nedávejte do složek, stačí sepnout sešíváčkou.

- Na titulní stranu projektu uveďte celkovou částku, o kterou žádáte.

- V rozpočtu projektu uvádějte podrobný rozpis nákladů.

2. Povinnou přílohou je kopie o vedení bankovního účtu příjemce

3. V případě fyzické osoby je potřeba doložit kopii občanského průkazu, v případě spolků oznámení o registraci.

7. Administrativní postupy a hodnocení žádosti

1. Projekty posoudí odborná komise podle následujících kritérií:

- Soulad se zadáním a kvalitou zpracování projektu – do jaké míry projekt odpovídá zadání.

- Zda odpovídá tematickému vymezení, do jaké míry byl projekt zpracován dostatečně přehledně, smysluplně a se všemi potřebnými údaji, které formulář vyžaduje.

- Dopad na uživatele - hodnocení přínosu realizace projektu pro uživatele.

- Přiměřenost nákladů - posouzení rozpočtu.

2. Nelze podávat žádosti na akce, které již proběhly nebo právě probíhají. Příjemce může začít realizovat projekt nejdříve dnem obdržení oznámení MAS Horňácko a Ostrožsko, že projekt podpoří.

3. Pro přijetí žádosti k vyhodnocení je určující poštovní razítko nejpozději s datem uzávěrky, které je uvedeno v rámci této výzvy. Projekty, které budou zaslány po tomto datu, budou vyřazeny z hodnocení.

4. Projekty, které nebudou mít jasně stanovený rozpočet včetně uvedení čerpání nákladů z finančního příspěvku MAS Horňácko a Ostrožsko, nebudou moci být zařazeny do výběrového řízení.

5. Pokud projekt nebude zpracován dle výše uvedené struktury nebo budou chybět některé z požadovaných informací, snižuje se jeho šance na úspěch ve výběrovém řízení.

8. Sledování a kontrola čerpání finančního příspěvku

1. Příjemce fin. prostředku odpovídá za efektivní použití podpory.

2. Ověřování správnosti použití podpory podléhá kontrole MAS Horňácko a Ostrožsko.

3. V případě, že subjekt během roku zjistí nějaký důvod, pro který nemůže finanční příspěvek použít, je povinen o tom neprodleně informovat sekretariát MAS Horňácko a Ostrožsko.

4. Termín doložení vyúčtování je vždy uveden ve smlouvě (do 31. ledna 2011).

Předvánoční těšení v Ostrohu

V prosinci patřil ostrožský zámek tradičnímu Předvánočnímu těšení. Na nádvoří se uskutečnil kulturní program, na kterém vystoupily děti z mateřských škol, základní školy, základní umělecké školy, dětského domova, folklorního souboru Tancováček a ženský sbor Tetky.

Koncertní sál nabídl prodej keramiky, zdobení perníčků nebo tkaní na stavu, ve společenském sále ve II. poschodí ostrožského zámku pak zájemci mohli malovat na hedvábí s pracovníci Lidových tradic a řemesel, o. p. s. Na tři stovky diváků proudilo dvě hodiny zámeckými prostorami.

Ivana Ilíková

Foto: Lubomír Kovařík

Vánoce trochu jinak

Poslední předvánoční týden jsme pro děti prvního stupně základní školy připravili program z cyklu Vánoční zvyky s tématem Vánoce trochu jinak. Letošní rok byl výjimečný tím, že jsme neprobírali vánoční zvyky, ani oslavu Vánoc v jiných zemích, ale nechali jsme se inspirovat pohádkou od Boženy Němcové Zlaté hvězdičky. Potěšilo nás, že se tohoto programu zúčastnilo přes 200 dětí ze dvou základních škol. Celým programem nás provázela postava Boženky, se kterou jsme putovali k její staré tetě a cestou jsme spolu s ní zažívali dobrodružství i zázraky. Pohádkou nás provázela i vánoční písnička Byla cesta, byla ušlapaná, kterou jsme si také zazpívali v doprovodu hudebních nástrojů. Chvilku jsme také poseděli u stromečku a povídali si o Vánocích minulých dob a o tom, jaké je máme dnes, co dostáváme za dárečky a jakou máme doma vánoční večeři.

Na motivy pohádky Zlaté hvězdičky jsme spolu s dětmi vytvářeli vánoční výrobky. Každý si mohl upéct své vánoční cukroví, vyrobit si svíček hvězdičku, křehkou sněhovou vločku i ubrousek s potiskem. Výrobky byly tak podařené, že jsme nevěděli, který si máme vyrobit nejdřív. Spousta nás odcházel s krásným pocitem, že někoho blízkého potěšíme vlastním dárečkem.

Klára Zacharová

Byli jsme za řemesly v Blatnici

„Tak vás tady pěkně vítám, jste naši první návštěvníci,“ přivítala nás paní Marie Čiháková (na snímku) v kulturáku v Blatnici pod Svatým Antonínkem na druhé předvánoční přehlídce lidových řemesel, která se tady uskutečnila první prosincovou středu. Přehlídku připravila spolu s ní paní Zdislava Kurišová.

Přišli jsme se podívat, kteří řemeslníci letos přijeli a byli jsme první. Ne všichni tak měli vybalené své krásné, ručně zhotovené výrobky. „Tak toto je moje kamarádka Miluška Hlavinková z Litovle, která se mnou byla tři týdny v Číně,“ představuje paní Čiháková ženu stojící za třemi stoly, na které stále vybaluje keramiku vyráběnou z kameniny.

Jdem dál ke stolků, kde je napečené a pěkně zdobené Vizovické pečivo paní Danušky Partykové z Brna. To nejvíc obdivovaly děti, co sem právě přišly z místní mateřské školky.

Je tu i paní Marie Kozumplíková z Blatnice, jedna z posledních, kdo u mí plést výrobky z orobince, což je rostlina podobná rákosu. Přitom mi paní Kozumplíková už dřív říkala, že nebude plést, protože zdraví tolik neslouží a získat orobinec je čím dál složitější. „Tož, ještě abych měla na takové akce,“ odpověděla mi

a dodala: Volají mě do strážnického parku, kde v rybníku orobinec roste. Správce mně ale říká, že je tam voda. No jáje, povídám mu, vždyť je tam jen po kolena, dřív jsme chodili až po krk ve vodě a žali.“

Panenko ze sena tady předváděla paní Stašková z Mílkovic, která přijela i se snachou. Ta krásně zdobí perníčky.

Ruční vyšívání papírových přáníček tu má paní Ivana Hedbávná z Brna. Nakonec se zastavujeme u stolků, kde ukazují spony či přívěšky a mnohé další z rozhoviny manželé Strmiskovi.

Všichni, kdo taková setkání organizují, si tuto akci velmi pochvalovali, přišlo spoustu lidí, také dětí. Těšíme se za rok na další přehlídku zajímavých řemesel a krásných výrobků.

Text a foto: Zuzana Lipárová

Sokol Veselí nad Moravou už pravidelně pořádá koncem roku v sokolovně posezení, které je nazváno buď povánoční nebo předsilvestrovské, což je ve skutečnosti jedno a totéž. Letos se tato akce udála 28.12. 2009. Bývá zvykem, že někteří z členů nebo spíše členek si připraví nějaký program, ať už jsou to písničky, scénky, koledy a podobně pro zpestření a oživení v sále.

Letos jako první v programu nám sestra Matušítková připomněla, co všechno se za uplynulý rok pořádalo a čeho jsme se zúčastnili. Pěkně popořádku, od ledna do prosince. A protože svůj „projev“ připravila v zábavné formě, ani se nám nezdál dlouhý. Oživili jsme si, že jsme toho za rok 2009 zažili docela hodně.

A pak nastalo překvapení, o kterém nikdo z nás nevěděl. Bylo to překvapení milé a veselé. Spustil magnetofon a do sálu vpochodovaly mažoretky se svým programem. Byly to čtyři už dospělé mažoretky a byly ze Sokola Vlčnov. Mile nás překvapily svým programem. Jedna z nich se svým manželem totiž jezdí k nám cvičit skladbu pro „Brno“. A poněvadž doma ve Vlčnově nacvičily sestry

několik mažoretkových pásem, chtěly nám je předvést. Mají dokonce i víc kostýmů na převlečení. Jejich vystoupení bylo velice sympatické a bylo odměněno pochvalným hodně silným potleskem.

Mezitím všem vyhládko, a proto byla dalším bodem programu ochutnávka všeho, co nabízel švédský stůl, na který každý účastník, jak už to je zvykem, položil to, co donesl na pohoštění. A že toho bylo! Chlebičky, cukroví, slaná a sladká pečiva, obložené mísy, ovoce a to

znázorněny zpívané historky a při zpěvu se na ně ukazovalo. Tak, jak to bývalo na jarmácích.

Tentokrát už to bylo z programu všechno. Chyběla nám sestra Heidlerová, která vždy mívávala připravené humorné scénky, ale letos onemocněla a k litosti všech se nemohla na večírek dostavit. A pak už zavládla společná zábava, při které se zpívalo s harmonikou, chutnalo dobré víno a vykládalo a vykládalo, jako kdybychom se kdovíjak dlouho neviděli

a přitom se každý týden setkáváme ve cvičení. Ale tam asi není ta správná příležitost na zábavu.

Náš večírek nezapomněl navštívit i pan starosta našeho města s manželkou a my doufáme, že se jim mezi námi

líbilo. Všechno má jednou svůj konec a tak i my jsme si popřáli hodně všeho nejlepšího v nadcházejícím roce 2010 a také, abychom se za rok opět všichni na povánočním nebo předsilvestrovském večírku setkali a rok 2010 jako úspěšný v naší sokolské činnosti shledali.

Vlastimila Smutná
Sokol Veselí nad Moravou, prosinec 2009

Jak jsme se veselili ve Veselí

nepočítám pít, co stálo pod stolem v lahvích. Před touto akcí se prostě nesmí celý den jíst. Ale jakmile se všichni občerstvili, už se zajímali, co bude v programu dál. A skutečně to ještě nebylo z vystoupení všechno.

Manželé Smutní si připravili dvě kramářské písně neboli lidové balady, kde se horor střídá s mordem, a s harmonikou je zazpívali. Dokonce měli i namalované obrázky, na kterých byly

Představujeme folklorní soubory našeho regionu Jasenka z Blatničky

Měl bych začít Blatničkou, když píši článek o Blatničce, ale začnu jiným místem – Veletinami, obcí s necelými šesti stovkami obyvatel. Právě odtud pochází paní Markéta Pančíková Moštková, zakladatelka dětského folklorního kroužku Jasenka z Blatničky. Kdyby nebylo jí, zřejmě by v Blatničce žádný takový kroužek neexistoval dodnes.

Paní Pančíková Moštková se nastěhovala do Blatničky v roce 2006, a to v „pravou chvíli“. Měsíc po nastěhování totiž Blatnička zažila folklorní „vzepětí“, obec se zalidnila krojovanými u příležitosti slavného otevření střediska lidové tvořivosti Tradice Slovácka. Po vzepětí mohl zase následovat normál, jenže ... „V té době jsme si řekli, že by bylo

dobré založit dětský folklorní kroužek“, říká. Seděl jsem s ní u jediného stolu, který ještě zůstal neuklizený v místním kulturáku po výborném vánočním vystoupení Jasenky.

Naostro začal kroužek fungovat od února 2007, kdy se ukázalo, že rodiče a jejich děti zájem o kroužek měli. Jasenka se dělí na mlad-

ší a starší děti, kterých dnes chodí sedmnáct, včetně některých dětí z vedlejších Boršic u Blatnice. Začátky nebyly jednoduché, děti začínaly s harmonikou jako doprovodem, ale nebylo to prý ono, proto harmoniku vystřídaly housle, na které hraje syn paní Pančíkové - Moštkové Petr, později soubor získal na rok muziku Jana Minkse ml. Cimbálovku ale hledá Jasenka dodnes.

má mimo jiné dlouholeté zkušenosti jako tanečník Old Stars Hradištanu.

„Velmi rád jsem pomohl, děcka učím tance Dolňácka a Uherskohradištska. Když mají zájem, není problém je naučit kroky i choreografii,“ vysvětluje Josef Dobřecký, který s Markétou Pančíkovou Moštkovou uspořádal také kurz folklorních tanců.

Nakonec mě ještě vedoucí Ja-

Po muzice následovalo hledání někoho, kdo by pomohl dětem s tančením. „Chtěla jsem, aby děti tančily, proto jsem oslovila Jožku Dobřeckého,“ říká jméno muže, který s námi seděl u stolu a který

senky žádala o tuto větu: „Chtěla bych poděkovat paní starostce Jarmile Hruškové, bez které bychom některé akce nemohly uskutečnit.“

RB

Plno dětí na blatnických hodkách

NADACE
Děti-kultura-sport

Blatnice pod Sv. Antonínkem by se mohla stát místem, kde každoročně uvidíme reprezentativní přehlídku dětského folkloru na Ostrožsku a Hornácku. Že k tomu mají Blatničané výborně našlápnuto, se potvrdilo při Dětských hodkách v tělocvičně jejich základní školy. Kdo chtěl, mohl tady vidět a slyšet řadu výborných výkonů, na hodky totiž přijely soubory z Ostrožské Lhoty, Uherského Ostrohu, Velké nad Veličkou i slovenské Myjavy. Pochopitelně nezapomínáme ani na domácí Blatničany, kteří

se předvedli v plné síle s velkým obsazením cimbálové muziky i samotného dětského souboru. Šlo už o druhý ročník přehlídky dětského folkloru na Ostrožsku, ten první se uskutečnil v roce 2008 na Antonínku. Celou akci podpořila Nadace Děti - Kultura - Sport a Mikroregion Ostrožsko. Nezbyvá, než se těšit na další ročník. Snad přijede co nejvíce dětských souborů. A Blatničané si zaslouží pochvalu za úsilí, které této přehlídce věnují.

Text a foto: RB

(Na www.ostrozscko.cz najdete video i fotky z této akce)

Založili jsme sdružení pro Horňácko s názvem Futra

V prvních dnech nového roku na Horňácku vznikla nezisková iniciativa nazvaná „Futra, občanské sdružení pro Horňácko“. Založila je skupina přátel z Velké nad Veličkou a Malé Vrbky. Kromě provozování regionálního portálu www.hornacko.net by v kraji rádi organizovali kulturní či společenské akce, kroužky a dílny.

Členy našeho sdružení spojuje touha dělat něco navíc. Dát trochu svého volného času pro Horňácko, pro místní obyvatele, tradici či krajinu. To vše zrálo v hlavách nás, čtyř přátel z Horňácka, docela dlouho. Sem tam také někdo z nás něco pro místní kulturu či společenský život podnikl. Nejvýraznějším počinem byly asi dva ročníky výstavy nazvané Horňácko, které se uskutečnily v průběhu loňských a předloňských Horňáckých slavností v prostorech Válcového mlýna Antonína Nováka ve Velké nad Veličkou.

Vznik sdružení Futra nám dává jednak vzájemnou motivaci k častějšímu a kvalitnějšímu realizování podobných aktivit, jednak nám umožňuje oslovovat s prosbou o pomoc efektivněji další jednotlivce, sdružení, firmy, obce či kraj. A ovšem, je to také cesta k ostatním lidem, kteří by jako my chtěli udělat něco pro svůj region. Sdružení Futra se rádo rozroste o další lidi s nám podobnými cíli; jsme rovněž otevření všem podnětům ze strany obyvatel Horňácka. Naši první aktivitou je spuštění regionálního webu.

Informace na internetu

Chtěli bychom tímto činem napravit dlouhouletou trestuhodnou neexistenci internetových stránek, které by shromažďovaly všechny informace o našem regionu. Vždyť kdo dnes není na internetu, jako by nebyl. Na adrese www.hornacko.net proto můžete od ledna 2010 nalézt informace o kulturních, společenských i sportovních akcích, které se chystají ve všech koutech Horňácka.

Prostřednictvím tohoto webu bychom chtěli informovat také o svých činnostech, ale především vytvořit prostor ke sdílení informací pro potřebu místních obyvatel i návštěvníků regionu. Turisté a další zájemci o Horňácko zde naleznou texty o regionu a rozcestník na další stránky s podstatnými informacemi. Budeme potěšeni, pokud web www.hornacko.net přis

spěje ke zviditelnění a oživení stávající kultury v na Horňácku. Ještě více nás potěší jakákoli podpora ze strany návštěvníků těchto stránek – ať už jde o informace o pořádaných akcích, psaní textů, které zde můžeme publikovat, či upozornění na nedostatky, jichž bude zejména ze začátku dostatek.

Připravujeme výstavu

Jak již bylo zmíněno, ke kultuře v našem regionu bychom chtěli přispět také aktivně. První oficiální akcí pořádanou pod hlavičkou sdružení Futra bude malá výstava fotografií současných neprofesionálních fotografů z Horňácka. Částečně zde navazujeme na výstavu, kterou členové sdružení uskutečnili před dvěma lety v době konání koštu klobásek v Kulturním domě ve Velké nad Veličkou. Nynější akce proběhne také na sklonku zimy ve Velké nad Veličkou a bude doplněna o hudební překvapení.

V případě zájmu můžeme tuto výstavu následně otevřít i v některé další horňácké obci, obzvláště pokud nám s realizací pomohou tamní obyvatelé. Mohla by tak dokonce vzniknout tradice putovní horňácké výstavy, ale nepředjímeje. V průběhu roku zamýšlí Futra otevřít také něko-

lik kroužků pro děti i dospělé. V jednom z nich bychom chtěli vyrábět součásti loutkového divadla a s přibývajícím loutkami začít vymýšlet a nacvičovat i první představení. Loutkové divadlo fungovalo v šedesátých letech na velickém kulturním domě, než později zaniklo. Volnější zaměření by měl kroužek výtvarných činností, jejichž rozmach bude podobně jako u loutkového kroužku záviset na dotacích či darech věnovaných sdružení. Jelikož bychom rádi podpořili místní řemeslné tradice, chceme pro případné zájemce nabídnout také kurz tkaní a vyšívání. Kroužky budou probíhat zřejmě opět ve Velké nad Veličkou.

Sdružení Futra má do budoucna samozřejmě mnoho dalších nápadů a plánů. Mluvit o nich má však svůj čas. Dodejme pouze, že kromě správy webu www.hornacko.net, podpory kultury a tradic či realizování volnočasových aktivit bychom do budoucna rádi pořádali společenské a vzdělávací akce či pečovali o přírodu a krajinu Horňácka, která je také naším společným dědictvím. To vše se ovšem neobejde bez vaší podpory a zájmu o naše činnosti.

Sdružení Futra vám přeje veselý a povedený rok 2010.

Kontakt na naše sdružení:
mail: hornacko@gmail.com
tel: 776271590

Místo, kde už 13 let chrání přírodu

**Vzdělávací a informační středisko Bílé Karpaty
je členem MAS Hornácko a Ostrožsko.
Seznamte se...**

Rádi bychom vám představili neziskovou organizaci Vzdělávací a informační středisko Bílé Karpaty, zaměřené na ochranu životního prostředí, která je jedním z členů naší Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko.

Ředitelkou střediska je Marie Petřů. Nejprve sem v roce 2003 nastoupila jako odborný pracovník pro ekologii a ochranu životního prostředí. Dva roky poté už usedla na ředitelské křeslo. „Práce ve středisku je velmi rozmanitá, umožňuje mi působit na děti a širokou veřejnost. Aby získali pozitivní vztah k přírodě, zvláště k Bílým Karpatům a učili se s přírodou žít. Mrzí mě však, že postavení ředitelky mi neumožňuje takové množství pohybu v terénu, jak bych si představovala,“ píše.

Praktické informace

Ten, kdo zvládá internet, získá o středisku veškeré informace na www.bilekarpaty.cz/vis. Jestliže jste přímo ve Veselí nebo v blízkém okolí, zajděte na Bartolomějské náměstí, kde v informačním centru najdete spoustu rozmanitých materiálů - od praktických návodů k ochraně přírody, o plavbě po Baťově kanálu, o městě Veselí s mapou až k šetrnému provozu v kancelářích a úřadech. Středisko můžete navštívit v pracovní dny od 8 do 16 hodin a v sezónu (červen až září) také každou sobotu od 9 do 15 hodin. S dotazy či náměty se na středisko můžete obracet i telefonicky na číslo 518 322 545 nebo e-mailem na adresu visbk@bilekarpaty.cz.

Ozvat se mohou i školy z širokého okolí, pro které má VIS Bílé Karpaty nabídku ekologické výchovy pro všechny stupně škol. Toho, co

zde nabízí, je opravdu mnoho. Pocítíte to už při první návštěvě. Například ekoporadenství, terénní exkurze, besedy, přednášky a akce pro širokou veřejnost. Středisko vydává i informační materiály.

Odbornou, pedagogickou a informační činnost zajišťuje pět stálých pracovníků. Pokud máte rádi přírodu, můžete jim pomáhat. „Dobrovolníky využijeme především při přípravách a realizaci osvětových akcí, například ke Dni Země,“ vysvětluje paní Petřů a dodává, že „další možností spolupráce je pomoc při vedení exkurzí v Bílých Karpatech.“

„Boj“ o mládež a peníze

Než budu pokračovat, musím všechny čtenáře upozornit, že pracovníci tohoto střediska mají za těch necelých třináct let za sebou řadu výborných projektů na podporu přírody, na záchranu mnoha pěkných přírodních míst i ohrožených druhů zvířat a projektů, které byly zcela věnovány dětem. Jak mi prozradila paní ředitelka, děti, které prošly střediskem, ať už ve výukových programech nebo se zúčastnily výletů do přírody, byly desítky tisíc. „Doufáme, že jsme alespoň trochu přispěli k formování jejich pozitivního vztahu k přírodě i okolní krajině,“ pokračuje paní Petřů. Dlouho tu byl také kroužek Mladých ochránců přírody Karpaťáček. Pro velmi malý počet dětí ale skončil, což je velká škoda.

S dalším „strašákem“ kromě malého zájmu mládeže o přírodu, se kterým musí neziskové organizace, jako je i VIS BK ve Veselí nad Moravou, bojovat, jsou peníze. „Máme s tím

spoustu starostí a problémů. Zatím jsou zdrojem příjmu zakladatelské organizace a značnou část tvoří dotace,“ dozvídám se. A do budoucna? „Přála bych si stabilní a rozrůstající se organizaci. Což o to, plánů máme spoustu, ale všechny jsou závislé na získání dostatečných finančních prostředků,“ zní obava ředitelky. Mnoho z vás ví, že vycházel také časopis Bílé - Biele Karpaty, jehož vydavatelem bylo po mnoho let právě VIS Bílé Karpaty. Práce na odborném časopisu je však velice náročná a právě pro nedostatek času a peněz od něj VIS BK muselo upustit. Jeho vydávání nezanklo, „břímě“ na sebe převzala Základní organizace Českého svazu ochránců přírody Bílé Karpaty. I tak je ovšem časopis závislý na dotaci Ministerstva životního prostředí.

A ještě něco málo z historie. VIS BK je zkratka pro Vzdělávací a informační středisko Bílé Karpaty a najdete jej na Bartolomějském náměstí ve Veselí nad Moravou. Ve skromném domku tady sídlí od roku 1997. Středisko před třinácti lety společně založily Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Základní organizace Českého svazu ochránců přírody - místní pobočka Bílé Karpaty a město Veselí nad Moravou. Velkou měrou se na jeho rozvoji podílel Jan W. Jongepier, který byl prvním ředitelem VIS. V současné době už sice učí na gymnáziu ve Strážnici, stále však s VIS BK spolupracuje.

Vzdělávací a informační středisko Bílé Karpaty má mnoho zajímavých projektů. Zkuste zajít na některou z přednášek nebo exkurzí VIS Bílé Karpaty, určitě nebudete litovat.

Text a foto: Zuzana Lipárová

Předvánoční výstava v Lipově

Členové místní organizace Českého zahrádkářského svazu v Lipově uspořádali v neděli 13. prosince 2009 zajímavou adventní a předvánoční výstavu.

Její organizátoři shromáždili a prezentovali množství exponátů, tematicky spojených s dobou adventní a vánoční, především adventní věnce, betlémy, vánoční ozdoby, svícny, formy na pečení nebo vánoční pečivo.

Mnoho příchozích zaujaly zvláštní exponáty, které si běžný návštěvník může jen stěží prohlédnout. Tyto specifické předměty představili zdejší včelaři, jejichž zástupce Vlastimil Zajíček všechny zájemce ochotně seznámil s postupy výroby medu a dalších včelích produktů.

Mezi vystavenými předměty se objevily i skutečné rarity, např. starodávné betlémy či formy na pečení z doby I. republiky. Součástí výstavy byla také ochutnávka mladých vín lipovských vinařů.

Jiří Machálek

FOTO: Jaroslava Karásková

Velmi vydařená „myslivecká“ mše

Může svatohubertská mše zapustit v našem regionu své kořeny? Nevím. A nevím to ani přesto, že se na konci roku 2009 uskutečnila v Louce už potřetí. Cítím u myslivců rozpaky, když mluví o tom, jestli takovou „svou“ mši chtějí, nebo nechtějí, přijít na mši snad ještě ano, ale organizovat ji? To skoro určitě ne.

Jak to tedy se svatohubertskou mší je a bude? Povzbuzující je to, že se na ní sešlo opět hodně lidí, dokonce víc než kdykoliv dřív. Navíc knězi, kteří tyto mše v Louce vedou, mají blízko k přírodě. Loni místní kněz – mimochodem velký sportovec - povídal o tom, jak putoval po horách, nyní přijel do Louky sympatický kněz P. Jan Kornek z Dubu na Moravě, který je dokonce myslivec a netají se ani svou loveckou vášní - také o ní se zaujetím vyprávěl, a myslím, že svým bezprostředním chováním zanechal na Slovácku výborný dojem.

Co tedy bude dál? „Jsem naprostý optimista,“ odpovídal na mou otázku o budoucnosti mše její hlavní organizátor pan Ing. Jan Škopík, který ještě předloni vyzýval další myslivecké jednoty, aby se organizace ujaly, neboť by mohl nastat s touto novou tradicí rychlý konec. „Chtěl jsem toto žezlo předat jako putovní. Ale oslovila mě paní starostka Louky s tím, že tato mše je krásná, vznikla v Louce a měla by tady zůstat. Samozřejmě ale jakoukoliv pomoc vítám,“ říkal v současnosti.

Nakonec bych měl ještě dodat, že v Louce stála za pozornost nejen mše, ale i celý program. Lidé mohli poslouchat například trubače nebo jít na autogramiádu se známým autorem večerníčků o medvědích Václavem Chaloupkou. O jeho knížky i podpis byl takový zájem, že na řadu zájemců už knížka vůbec nezůstala.

Text a foto: RB

Celé „myslivecké dopoledne“ bývá v Louce vyšperkováno do posledních detailů. Svatohubertská mše má velmi slavnostní ráz, nechybějí lovecké trofeje, trubači, zajímavý je také program po samotné mši.

Informace

Malice Svatoantonínské

Začátkem roku 2010 Vás chci čtenáře časopisu *Krajem svatého Antonínka* pozdravit jménem *Malice svatoantonínské*. Chci Vám za všechny členy popřát hlavně zdraví, také štěstí, úspěchy a k tomu všemu ať nám Bůh žehná. Zvu Vás už na začátku nového roku na akce, které se na Antonínku během roku konají. Nejsou to jen tradiční poutě, ale také koncert, v letním období odpolední mše svaté různých farností s okolí ale také první úterky v měsíci v 15 hod modlitby a mše svatá za kněze. Podrobný přehled určitě naleznete v příštím čísle časopisu.

Blatnická hora má své kouzlo v každou roční dobu i každou denní hodinu. Udělejte si někdy čas a určitě mně dáte za pravdu.

Marie Špirudová, předsedkyně

Kam za kulturou v prvních měsících roku 2010 na Ostrožsku a Hornácku

Leden

- 16. Ples SRPŠ
Kulturní dům, Blatnice pod Sv. Ant.
- 20. Duo Percudos – koncert
Koncertní sál ZUŠ, Veselí nad Moravou
- 22. Hasičský ples
Sportovní hala, O. N. Ves
- 22. XI. Ples obcí mikroregionu Hornácko
Kulturní dům, Velká nad Veličkou
- 23. Rybářský ples
Kulturní dům, Blatnička
- 23. Fotbalový ples
Tvrz, Hluk
- 23. Hasičský ples
Kulturní dům, Hrubá Vrbka
- 23. Myslivecký ples
Sál obecního úřadu, Javorník
- 23. Myslivecký ples
Kulturní dům, Suchov
- 23. Ples šermířů – ŠDS Memento Mori
Koncertní sál, Uherský Ostroh
- 23. Ples Církevní ZŠ
Kulturní dům, Veselí nad Moravou
- 26. Carmen, Flamenco a zvuky kastanět
Kulturní dům, Veselí nad Moravou
- 29. Výtvarná dílna – tvorba masek
DDM Pastelka, Uherský Ostroh
- 30. Ples KDU-ČSL
Restaurace Roháč, Blatnice pod Sv. Ant.
- 30. Hasičský ples
Tvrz, Hluk
- 30. Myslivecký ples
Kulturní dům, Louka
- 30. Rodičovský ples s polonézou
Kulturní dům, Nová Lhota
- 30. Ples Dragonů
Sportovní hala, O. N. Ves
- 30. Karneval na ledě - Narnie
Zimní stadion, Uherský Ostroh
- 30. Farní ples
Koncertní sál, Uherský Ostroh
- 30. Lidový ples
Kulturní dům, Veselí nad Moravou

Únor

- 5. Vinařský ples
Sportovní hala, Hluk
- 6. Myslivecký ples
Kulturní dům, Hrubá Vrbka
- 6. 9. Javornický Krojový ples
Sál obecního úřadu, Javorník
- 6. Školní ples
Kulturní dům, Louka
- 6. Muzikantský ples
Kulturní dům, Veselí nad Moravou
- 7. Dětský karneval DDM
Kulturní dům, Veselí nad Moravou
- 11.-28. Národní parky Ameriky
Galerie Ve Dvoře, Veselí nad Moravou
- 13. Krojový ples
Kulturní dům, Blatnice pod Sv. Ant.
- 13. Myslivecký ples
Kulturní dům, Blatnička
- 13. Rodičovský ples
Sportovní hala, Hluk
- 13. Rybářský ples
Sokolovna, Lipov
- 13. Fašanková občůzka s večerní zábavou
Sál Obecního domu, Ostrožská Lhota
- 13. Fašank s pochováním basy
Orlovna, O. N. Ves
- 13. II. fašanková beseda u cimbálu
Koncertní sál, Uherský Ostroh
- 13. Košť slivovice se zabijačkou
Rekreační středisko, Nová Lhota – Vápenky
- 13. Fašanek
Velká nad Veličkou
- 13. Reprezentační ples Města Veselí nad Moravou
Kulturní dům, Veselí nad Moravou
- 14. Fašanková občůzka s CM Ohníca
Blatnička
- 14. Fašanková občůzka
Hluk
- 16. Pochování basy
Kulturní dům, Velká nad Veličkou

- 17. Clarus kvartet
Koncertní sál ZUŠ, Veselí nad Moravou
- 20. Fašanková občůzka
Javorník
- 20. Školní ples
Sokolovna, Lipov
- 20. Ples vinotéky
Sportovní hala, O. N. Ves
- 20. Rybářský ples
ulturní dům, Velká nad Veličkou
- 20. Dětský karneval s pasováním předškoláků
Kulturní dům, Blatnice pod Sv. Ant.
- 21. Fašanková občůzka
Lipov
- 26. Módní přehlídka
Kino Morava, Veselí nad Moravou
- 27. Ostrožský skřivánek
Koncertní sál, Uherský Ostroh

Březen

- 6. Beseda s důchodci
Kulturní dům, Blatnice pod Sv. Ant.
- 12.-30. Výstava Černá kniha, bílá kniha
Zámecká galerie, Uherský Ostroh
- 12.-14. Seminář asijských filmů
Kino Morava, kulturní dům, Veselí nad Moravou
- 13. Místní výstava vín
Kulturní dům, Blatnice pod Sv. Ant.
- 15.-22. Výstava velikonočních kraslic, pohledů a ubrusů
Muzeum, Blatnice pod Sv. Ant.
- 20. Vodácký ples
Sportovní hala, O. N. Ves
- 26. Koncert Zlínské filharmonie a skupiny Nezmaři
Sportovní hala, Hluk
- 27. Košť trnek
Kulturní dům, Louka
- 28. Slovácká stuha
Kulturní dům, Veselí nad Moravou

Podrobnosti o pořádaných akcích najdete na

www.ostrozscko.cz
a www.slovackoDNES.cz

Chybí tu zajímavá akce z vaší obce, ať už jste z Hornácka nebo Ostrožska? Dejte nám, prosím, o ní vědět na e-mail: tic@ostrozscko.cz nebo na telefonních číslech 572 503 960 a 731 166 831. Děkujeme!

Betlémy

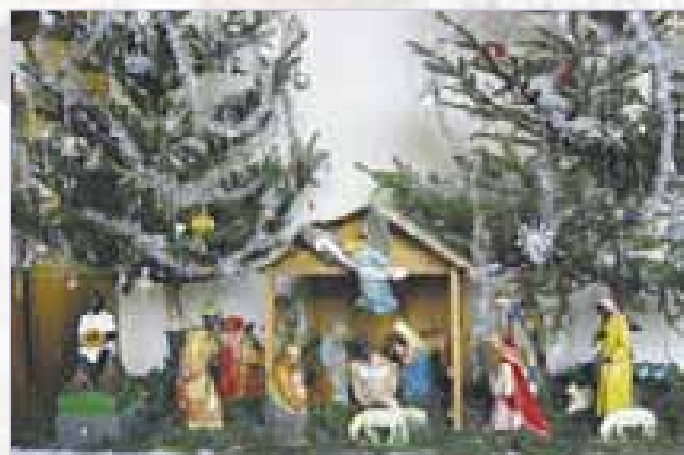
Lipov

Foto: Radek Bartoníček

Ostrožská Nová Ves

Foto: Radek Bartoníček

Blatnička

Foto: Zuzana Lipárová

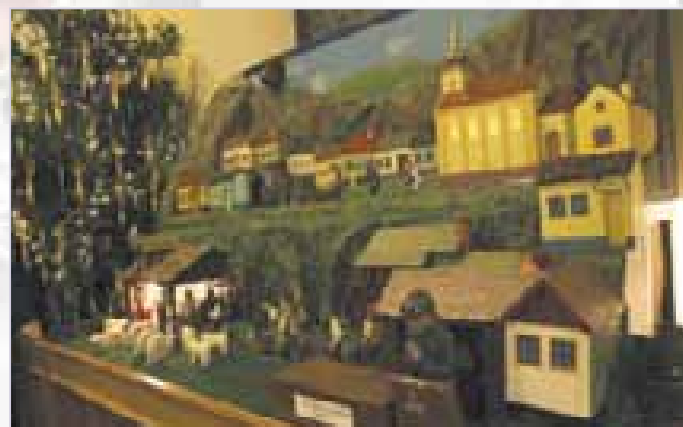
Uherský Ostroh

Foto: Vlastimil Kuřimský

Ostrožská Lhota

Foto: Radek Bartoníček

Hluk

Foto: Radek Bartoníček

Blatnice pod Svatým Antonínkem

Foto: Zuzana Lipárová

Boršice u Blatnice

Foto: Zuzana Lipárová

Horňácké soubory se setkaly na krásném adventním zpívání v evangelickém kostele v Hrubé Vrbce. FOTO: Radek Bartoníček

Velmi vydařené Ježíškovy dílny v Hluku se odehrávaly ve všech třídách základní školy. FOTO: Radek Bartoníček

Sáharé - tedy folkloristé - z Nové Lhoty vystoupili na Slavnostech vína v Hodoníně. FOTO: Archiv OÚ Nová Lhota

Pro děti z Louky připravil tamní Červený kříž Mikulášskou besídku, spojenou s diskotékou. FOTO: František Gajovský

Takto řádily na Silvestra v Ostrožské Lhotě manželky vysloužilých fotbalistů. FOTO Stanislav Dufka

Tyto ženy zpestřily kankánem příjemné setkání na Pastoračním domě v Ostrožské Lhotě. FOTO: Radek Bartoníček

Dívky z Kuželova nabízely své výrobky na předvánočním setkání v tělocvičně základní školy. FOTO: Radek Bartoníček

Děti ze scholy z Ostrožské Nové Vsi předvedly velmi hezké biblické pásmo. FOTO: Tereza Kostrůnková